

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ

“Ο Μιλτιάδης vs Κύπρου”
του
Φανου Ναθαναήλ

Συμμετεχού:

- 1) Μαίλons : Ο Μιλτιάδης
- 2) -korlo πύργος : αγωνιστής vs ΕΟΚΑ
- 3) Μουρηψ : Τούρκος δεσποφύλακας
- 4) Μακκαουαρτ : ανακριτής
- 5) Περειρα : ανακριτής
- 6) Χαελινγκ : Ο Σβαλέρης

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΜΑΤΣΗ (Ενώ η σκηνή είναι κλειστή)

Από τό Παλαιχάρι μας στό Δίκωμο σιοτώθης. Προτίμησες τόν θάνατο μα δέν επαρά-
δώθης. Μάτση μας εις τό Δίκωμο επεσες πολεμώντας κι εδειξες εις τούς Βρεττανούς τι
πα να πει Ε.Θ.Κ.Α. Ο Μάτσης απ' τήν κρύπτη του μολών λαβέ φωνάζει καί στήν σκανδάλη
τ' όπλου του πόλλόδακτύλο του βάζει. Εύπνησε Κυριάκιό μας σέ κράζει τό νησί μας καί
στάσου τό δεξι χέρι πάλι του Διγενή μάς. Μάτση αγέρωχο κορμί της Κύπρου παλληκάρι
ησουν αξέχαστο παιδί της Πιτσιλιάς καμάρι, αγιασε σαν προσκύνημα ο τόπος του χαμού
σου στήν Κύπρο εδωσες τιμή καί δόξα στους γονιούς σου.

(Η αυλαία ανοίγει καί δείχνει ενα κελλι στά κρατητήρια της Ομορφίτας. Μέσα
υπάρχει μόνο ενα τιμμέντενιο χαμηλό κρεβάτι μέ δυό πατανίες. Τό κελλι είναι αδειο.
Η πόρτα του κελλιού ανοίγει, απότόν ΝΟΥΡΗΜ καί μπαίνει μέσα ο ΜΑΤΣΗΣ πού τό περιερ-
γάζεται.

ΝΟΥΡΗΜ: Τούτον κρεβάτιν σου.

ΜΑΤΣΗΣ: Εντάξει.

ΝΟΥΡΗΜ: Νουρήμ Μπέη .... ονομαν μου. Εσύ ποιός εισαι;

ΜΑΤΣΗΣ: Κυριάκιος Μάτσης.

ΝΟΥΡΗΜ: Ηντα εκαμες τζαι εφέραν σε Ομορφίταν. (Ο Μάτσης χαμογελά). Εέρω. Τίποτε εν
εκαμες. Ουλλοι ετσι λαλούν. Λοιπόν/ωε, φαίν τζαι νερόν εν νά φαίρει σου
εμέναν αμαν εν νά πούν μου ..... (κάνει νά φύγει).

ΜΑΤΣΗΣ: Νουρήμ Μπέη.

ΝΟΥΡΗΜ: Λάλε.

ΜΑΤΣΗΣ: Υπάρχουν αλλοι κρατούμενοι δαμίσσα;

ΝΟΥΡΗΜ: Πολλοί..... Πάντα γεμάτοι ειμαστέν. Ομορφίταν Πελατείαν κάμποσην.

ΜΑΤΣΗΣ: Σήμερα εφέραν κρατούμενους;

ΝΟΥΡΗΜ: Ε, πέντε εξη.

ΜΑΤΣΗΣ: Εφέραν κανέναν μέ γιαλιό.

ΝΟΥΡΗΜ: Ηντα ονομαν;

ΜΑΤΣΗΣ: Γιαννάκης.

ΝΟΥΡΗΜ: Μέσα. Δίπλα. Γιατί αρωτά πε;

ΜΑΤΣΗΣ: Ειν' ο αδερφός μου.

ΝΟΥΡΗΜ: Α. αέρφιν α.

ΜΑΤΣΗΣ: Εν καλά;

ΝΟΥΡΗΜ: Πολλά καλά .....

ΜΑΤΣΗΣ: Κανέναν ψηλόν εν εφέραν σήμερα;

ΝΟΥΡΗΜ: Ηντα ονομαν;

ΜΑΤΣΗΣ: Πέτρος.

ΝΟΥΡΗΜ: Τζαί τούτον μέσα .....

ΜΑΤΣΗΣ: Εν φίλος μου ο Πέτρος. Κανέναν Χριστάην.

ΝΟΥΡΗΜ: Μά τζεινον παστόν;

ΜΑΤΣΗΣ: Ναί ενας αδύνατος.

ΝΟΥΡΗΜ: Τζαί τούτον μέσα .....τζαί Παυλάην του μέσα τζαί Μάλιον του. ... Μά ξέρεις ουλλους;

ΜΑΤΣΗΣ: Εν φίλοι μου.

ΝΟΥΡΗΜ: Ε ουλλοι καλοπεράσετε Ομορφίταν (κάνει νά φύγει - επιστρέφει) Πε καλόν ανθρωπον φαίνεσαι..... Αιου εν νάρτουν νά κάμιουν σου ανάκρισην εγγλέζοι, τζαί μέν λαλείς οϊ ..... οτι πούν σου βοήθα νά μέν σιοτάσουν σε πού ξύλον.

ΜΑΤΣΗΣ: (Ειρωνικά) Γιατί δέρνουν;

ΝΟΥΡΗΜ: Δέρνουν. Μάνα μου μάνα μου αλλά πέ ..... Τούτοι ουλλοι πού πιάνουν βλαμμένοι ..... Εν ανοίει στόμαν του κανέναν..... Κάμνει τους βάσανα Ιησού Χριστού σας δαμέσα. Τζεινοι Πιλμέζ..... εν ανοίει στόμαν του..... εν ανοιεί στόμαν του .....Ατε εμέναν στέκεται εξω ..... τζαί ειπαμεν α. (Ο ΝΟΥΡΗΜ βγαίνει από τό κελλί καί κλείνει τήν πόρτα. Ο Κυριάκος πλησιάζει τό τοίχο καί χτυπά. Μετά τραγουδά δυνατά.)

ΜΑΤΣΗΣ: Ενας φίλος ηρθε απόψε απ' τά παληά (Ξαναχτυπά τόν τοίχο καί τραγουδά πάλιν). Ενας φίλος ηρθε απόψε απ' παληά. (Στόν τοίχο αιούγωνται χτυπήματα από τό διπλανό κελλί.)

ΜΑΤΣΗΣ: Ακουσαν με ..... ευτυχώς εν καλά ..... Φαντάζωμαι ομως τόν πόνον τους γονιούς μας..... Τί νά γίνει..... Τίποτε δέν κερδίζεται χωρίς θυσίες..... (Από τήν πόρτα ο ΝΟΥΡΗΜ τόν προειδοποιεί.)

ΝΟΥΡΗΜ: Πε ..... Μάτσης .....ερικουνται..... (Ο ΝΟΥΡΗΜ ανοίγει τήν πόρτα.)

ΜΑΤΣΗΣ: Νά κιοπιάσουν..... (Μπαίνουν ο Περείρα καί Μακκάουρτ.) Πίσω τους αιολουθεί ο ΝΟΥΡΗΜ πού κλείνει τήν πόρτα.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Καλησπέρα.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Εισαι ο Κυριάκος Μάτσης;

ΜΑΤΣΗΣ: Αφού τό ξέρετε γιατί μέ ρωτάτε.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Αυτή είναι η δουλειά μας ομως πρώτο νά συστηθούμε. Ο Μέτζορ Περείρα καί εγώ Μέτζορ Μακκάουρτ.

ΜΑΤΣΗΣ: Σας έχω ακουστά.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Τί ακουσες για μάς;

ΜΑΤΣΗΣ: Είστε ανακριτές. Ξέρω ότι βασανίζεται τούς αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μιά στιγμή νά τό συζητήσουμε αυτό.

ΜΑΤΣΗΣ: Πολύ ευχαρίστως. Συγνώμη πού δέν σας λέω νά καθήσετε.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Ωστε ξέρεις ότι είμαστε βασανιστές.

ΜΑΤΣΗΣ: Αυτό είστε και αυτό έχει σημασία.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Γιατί όμως;

ΜΑΤΣΗΣ: Τό γιατί είναι προσπάθεια νά βρείτε δικαιολογία. Και δέν νομίζω νά υπάρχει δικαιολογία όταν καθοποιείται ανθρώπους ανυπεράσπιστους αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Τρομοκράτες θέλεις νά πείς.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Ανθρώπους πού διψούν για αιμα.

ΜΑΤΣΗΣ: Αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α. πού διψούν για ελευθερία.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Μάτση ξέρουμε ότι είσαι μορφωμένος άνθρωπος, τελειωμένος γεωπόνος και ξέρουμε ότι είσαι αξιόλογος άνθρωπος.

ΜΑΤΣΗΣ: Καλωσύνη σας.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Όμως διαφωνούμε, στον χαρακτηρισμό. Ένας άνθρωπος πού σιωπώνει δέν είναι αγωνιστής..... είναι δολοφόνος και οι δολοφόνοι, νάι τυγχάνουν ειδικής μεταχείρησης.

ΜΑΤΣΗΣ: Ένας άνθρωπος πού πεθυμά τήν ελευθερία της πατρίδας του Μείζορ Περειρα, πού εξάντλησε τήν υπομονήν του παρακαλώντας για ανθρώπινη μεταχείρηση και ελευθερία, καταφεύγει κάποτε σε πράξεις πού ίσως δέν είναι του χαρακτήρα του, αλλά είναι αναπόφευκτες ενέργειες για νά πετύχει τόν ιερό σκοπό του.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Ποιός: ... Συγνώμη ποιός είναι ο ιερός σκοπός σας;

ΜΑΤΣΗΣ: Η ειρωνία θά ταίριαζε σε μένα κύριον, όχι σε σας όμως θά σας απαντήσω. Όταν αγωνίζεσαι για τήν πατρίδα τήν θρησκεία, τά ιερά και τά όσα σου. Νάι αυτός είναι ιερός σκοπός. Όταν αφήνεις μάνα, πατέρα, αδελφια, οικογένεια, όταν δέν σκέφτεσαι τήν ίδια σου τήν ζωή νάι αγωνίζεσαι για ιερό σκοπό. Όταν η πατρίδα σου είναι σκλαβωμένη και ζητάς τό δίκαιο σου, νάι όλα αυτά ένας ιερός σκοπός.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μά τόσα χρόνια είμαστε φίλοι, συνεργάτες.

ΜΑΤΣΗΣ: Γιατί πιστέψαμε στές υποσχέσεις σας, ότι κάποτε θά μας αποδίδατε αυτό πού και οι μαύροι της Αφρικής σήμερα δικαιούνται. Τήν ελευθερία. Όμως μας ξεγελάσατε.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Έχεις πολύ θάρρος Μάτση. Μού αρέσεις.

ΜΑΤΣΗΣ: Λυπούμαι πού δέν μπορώ νά πώ τό ίδιο για σάς.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ολα αυτά πού υποστηρίζεις μέ τόσο πάθος ξέρεις τί αποδεικνύουν ομως οτι εισαι αναμειγμένος στήν Ε.Ο.Κ.Α.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Εισαι της Ε.Ο.Κ.Α. Μάτση.

ΜΑΤΣΗΣ: Η ερώτηση ηταν περιττή. Ναί, καί βέβαια ειμαι της Ε.Ο.Κ.Α. Ολη η Κύπρος ειναί Ε.Ο.Κ.Α. σήμερα.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ορίστε. Τί ειπες;

ΜΑΤΣΗΣ: Γιατί η εκίπληξη ..... ειπα οτι, ειμαι μέλος της Ε.Ο.Κ.Α. καί αγωνίζωμαι για τό δίκαιο, καί τούς πότους του λαού μας, πού δέν ειναί τίποτε αλλο παρά η ΕΝΩΣΗ της Κύπρου μέ τήν Ελλάδα.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μράβο θράσος.

ΜΑΤΣΗΣ: Θάρρος μείζορ Μαικιάουρτ.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ωστε πιστεύεις στό δίκαιο σας. Στόν αγώνα σας.

ΜΑΤΣΗΣ: Απόλυτα.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Πάντως ωφείλω νά παραδεχτώ οτι η παραδοχή σου μέ αφήνει κατάπληκτο. Ξέρεις πόσοι εχουν περάσει από εδώ μέσα σάν κι' εσένα; Δεκάδες. Ολοι ομως αρνούνται κατηγορηματικά, οτι ειναί της Ε.Ο.Κ.Α.

ΜΑΤΣΗΣ: Κι εσείς ξέρετε πόσοι κατακτητές σας εσάς, εχουν περάσει από τήν πατρίδα μου; Δεκάδες. Κανένας ομως δέν μπόρεσε νά μείνει για πάντα..... ολοι πέρασαν, ολοι εφυγαν.....

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Θυμάσαι τί σου ειπα Περειρα, οτι ειναί φοβερά εξυπνος καί μορακωμένος.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Τώρα πείστηκα Μείζορ..... Καλά καί σύ Μάτση μέ τόσα προσόντα ειναί δυνατόν νά υποστηρίζεις αυτούς τούς φονιάδες, πού σκοτώνουν αθώους Αγγλους στρατιώτες πού αφήνουν πίσω τους χήρες καί ορφανά.

ΜΑΤΣΗΣ: Τίποτα τό προσωπικό δέν υπάρχει, ειστε κατακτητές καί ειμαστε σιλαβωμένοι. Ειστε οι δεσμώτες καί ειμαστε οι δεμμένοι..... Η Λευτεριά δέν προσφέρετε. Αυτό εσείς μας τό διδάξατε μέ τό ουδέποτε του υπουργού σας Χόφκινσον. Τί θέλατε λοιπόν νά κάνουμε. Νά σάς παρακαλούμε αιώνια. Η ελευθερία κύριοι οταν δέν δίνετε, κερδίζεται.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Καί οι νεκροί. Ποιά δικαιολογία εχεις για' αυτούς.

ΜΑΤΣΗΣ: Τίποτε δέν κερδίζετε χωρίς θυσίες, ομως διαιρωτώμε κάτι.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Σέ ακούω.

ΜΑΤΣΗΣ: Διαιρωτώμαι, καί ζητώ από σας μία λογική απάντηση. Εάν η δική σας η πατρίδα ηταν σιλαβωμένη. Εάν η δική σας η πατρίδα ηταν σιλαβωμένη. Εάν η δική

σας η πατρίδα στέναζε κάτω από τό βάρος της αδικίας εάν εσείς εισασταν οι σιλάβοι. Τί θά κάνετε; ..... Θά μένατε απαθείς.....Θά περιμένατε νά σας προσφέρουν στό πιάτο αυτό πού σας στερούσαν. Απαντήστε μου..... Τί θά κάνετε Μείζορ; (Τόν κοιτάζουν αμίλητοι καί συγχησμένοι) Λυπούμαι αν σας φέρνω σέ δύσκολη θέση. Ομως ειμαι σίγουρος οτι καί εσείς θά εισασταν αγωνιστές της ελευθερίας, καί εσείς θά φτιάχνατε μιá Ε.Ο.Κ.Α; Καί εσείς θά αρπάζατε τά οπλα γιά τό δίκαιο σας.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Τώρα ομως εισαι στά χέρια μας....Μπορεί νά πάθεις πολλά, Νά χάσεις πολλά.

ΜΑΤΣΗΣ: Τί μπορείτε νά μου κάνετε;

ΠΕΡΕΪΡΑ: Αν δέν συνεργαστείς θά μάθεις σύντομα.

ΜΑΤΣΗΣ: Ειμαι ετοιμος. Στήν διάθεση σας, καί στήν διάθεση του αγώνα.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Κοίτα ..... Μάτση..... Εμείς θέλουμε νά μας βλέπεις σάν φίλους.

ΜΑΤΣΗΣ: Πολύ δύσκολο.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Τό μόνο πού ζητούμε από σένα ειναι μιá συνεργασία.

ΜΑΤΣΗΣ: Προδοσία; εννοείς.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Εάν μας βοηθήσεις, θά σέ βοηθήσουμε.....Μίλα, καί κανέναν δέν θά μάθει τίποτα.

ΜΑΤΣΗΣ: Θά τό ξέρω εγώ. Καί αυτό ειναι αρνητό.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Εμείς Μάτση ξέρουμε πολλά γιά σένα. Ξέρουμε οτι εισαι σημαντικό στέλεχος της Ε.Ο.Κ.Α. Ξέρουμε οτι εχεις επαφή μέ τό αρχηγό της Ε.Ο.Κ.Α. Οτι γκωρίζεις πολλά κρησφύγετα.

ΜΑΤΣΗΣ: Δέν τό αρνήθημα.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Δηλαδή ξέρεις;

ΜΑΤΣΗΣ: Ασφαλώς....Αφού ειμαι σημαντικό στέλεχος οπως ειπε ο Μείζορ Μακιάουρτ..... φυσικό ειναι νά ξέρω.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Μάτση. Ξέρεις τί σημαίνει αυτό γιά σένα;

ΜΑΤΣΗΣ: Ξέρω.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Σημαίνει οτι πρέπει νά σέ κάνουμε νά μιλήσεις.

ΜΑΤΣΗΣ: Πολύ δύσκολο.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Πρέπει νά σου αποσπάσουμε τέσ πληροφορίες.

ΜΑΤΣΗΣ: Νά προσπαθήσετε θέλετε νά πείτε.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Μήν εισαι τόσο σίγουρος οτι δέν θά μιλήσεις.

ΜΑΤΣΗΣ: Κι ομως ειμαι.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Κανέννας δέν αντέχει ως τό τέλος.

ΜΑΤΣΗΣ: Ο μάτσης θά αντέξει.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Κοίταξε Κυριάιο.....Αν μιλήσεις εχεις πολλά νά κερδίσεις....Πάρα πολλά.
Αν οχι, πολλά εχεις νά χάσεις.

ΜΑΤΣΗΣ: Αν κερδίσω εγώ, χάνει η πατρίδα μου, Μатаιοπονείται οτι θά μιλήσω Μείζορ.
Ομως: Στήν διάθεση σας.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Πολύ καλά.....Σιάρτζεν. (Ο Νουρήμ ανοίγει τήν πόρτα και μπαίνει μέσα.
Περιμένει). Εχεις μιάν ολόκληρη νύχτα νά τό σιεφτείς.....αυριο δέν θά
ειμαστε τόσο φιλικοί.

ΜΑΤΣΗΣ: Τό ξέρω.....

ΠΕΡΕΪΡΑ: Σιάρτζεν.

ΝΟΥΡΗΜ ΜΠΕΗΣ: Σέρ.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Απόψε, θά εισαι συνέχεια κοντά του. Δέν θέλω νά τόν αφήσεις νά κοιμηθεί
ουτε λεπτό.....

ΝΟΥΡΗΜ ΜΠΕΗΣ: Γες σέρ.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Γιά νά σιέφτεσαι αυτά πού σου ζητούμε ολη νύχτα.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Καί αυτά πού θά πάθεις ολη μέρα αυριο, αν δέν μιλήσεις. (Φεύγουν βια-
στικοί οι αναριτες. Ο Νουρήμ κλείνει τήν πόρτα και κοιτάζει τόν Μάτση
περίεργα.

ΜΑΤΣΗΣ: Τί συμβαίνει Νουρήμ. Γιατί μέ κοιτάζεις περίεργα.

ΝΟΥΡΗΜ: Πέ μα εν φοάσαι.

ΜΑΤΣΗΣ: Τί εννοείς;

ΝΟΥΡΗΜ: Εν φοάσαι ξύλον, βασανιστήρια ηντα νά κάμουν σου.

ΜΑΤΣΗΣ: Βέβαια φοούμαι Νουρήμ.

ΝΟΥΡΗΜ: Ε ηντα φιάλλεις καλό γλώσσαν. Γιατί εν σιωπά.

ΜΑΤΣΗΣ: Οταν λέεις τήν αλήθειαν Νουρήμ... Δέν πρέπει νά φοβάσαι.

ΝΟΥΡΗΜ: Μά τούτοι φιάλδιν αχτιν τους πάνω σου αυριον εν νά σακιατέψουν σε.

ΜΑΤΣΗΣ: Τό κορμίν μου μπορεί, τήν ψυχήν μου, δέν θά τά καταφέρουν.

ΝΟΥΡΗΜ: Εμένα εν καταλάβει ηντα λαλείς.

ΜΑΤΣΗΣ: Οταν εχεις δίκαιον Μουρήμ Μπέη πρέπει νά τό υποστηρίζεις.

ΝΟΥΡΗΜ: Ηντα δίκαιον πε...Ηντα λαλείς τωρά. Ε.Ο.Κ.Α. εσειε δίκαιον.

- ΜΑΤΣΗΣ: Κάθε ανθρωπος πού αγωνίζεται για τήν πατρίδα του, ναί εσειε δίκαιον.
- ΝΟΥΡΗΜ: Γιατί εν παιρνούμεν καλά μέ εγγλέζους;
- ΜΑΤΣΗΣ: Είναι ξένοι Νουρήμ.....Κατωιτητές. Εμείς ειμαστε σιλάβοι.
- ΝΟΥΡΗΜ: Εμέναν εν πειράζει κανέναν.....Νουρήμ Μπέη, τζαί χανούμισσα καλά ενη.
- ΜΑΤΣΗΣ: Εισαι παντρεμένος Νουρήμ Μπέη;
- ΝΟΥΡΗΜ: Καλό.
- ΜΑΤΣΗΣ: Εχεις παιδιά;
- ΝΟΥΡΗΜ: Καλό.
- ΜΑΤΣΗΣ: Αγαπάς τους;
- Νουρήμ: Πολλά.
- ΜΑΤΣΗΣ: Δέν μου λές αν κάποιος ερχόταν σήμερα, νά πειράζει τήν οικογένειαν σου, τά παιδιά σου, τί θά εκανες;
- ΝΟΥΡΗΜ: Κόψει κιελέν του.
- ΜΑΤΣΗΣ: Μά θά σέ εκρειμάζαν.
- ΝΟΥΡΗΜ: Ε' Ηντα εθελες νά κάμω;
- ΜΑΤΣΗΣ: Εμείς λοιπόν επιμένεις οτι εχουμεν αδικον πού πολεμούμεν για νά προστατεύ-
σουμεν καί τήν οικογένειαν μας, καί τήν θρησκείαν καί τήν πατρίδα μας;
- ΝΟΥΡΗΜ: Πε..... Σταμάτα....Ατε κανεί κουβένταν.....Πολλά ξεροτζέφαλος εισαι.....
Ατε στάθου τζιαμαί τζαί περιημον σου ααριον κατεβεί νούν σου, γιατί αν
πείς τους οτι εισαι Ε.Ο.Κ.Α. πάλι εν νά κάμουν σου κοιμάθια. Εν νά σιο-
τώσουσε πε.....τούτοι.
- ΜΑΤΣΗΣ: Ας με σιοτώσουν.
- ΝΟΥΡΗΜ: Μά εισαι καλά σου γιαου.... θέλεις πεθάνει;
- ΜΑΤΣΗΣ: Οποιος διαλέγει τόν τρόπο του θανάτου του, Νουρήμ είναι ευτυχισμένος.
- ΝΟΥΡΗΜ: Οϊ.....Οϊ.....κανεί.....κανεί.....Εν θέλει ν' αιούσει τίποτε αλλον....αμαν...
Τούτος γυρίσει νούν μου.....(Αρχίζει νά σιοτεινιάζει σταδιακά. Μέσα στό
μισοσκόταδο ο Μάτσης ορθιος κοντά του κάθεται ο Νουρήμ καί τόν προσέχει.
Κάθε λίγο τόν σπρώχνει μέ τό οπλο για νά μήν κοιμηθεί..... Μιά φωνή
αιούεται τώρα επιβλητική.)
- ΦΩΝΗ: Μέσα στ' ανήλεα κελλιά τά τόσο μουχλιαμένα αλύγιστος της Κύπρου μας στέκει
ο Μιλτιάδης. Τό πρόσωπο του ολόφωτο σαν ηλιος σαν φεγγάρι (φωτίζεται τό
πρόσωπο του Μάτση). Τό φώς της μέρας καρτερά καί τό μαρτύριο του. Τούτη η
μέρα αλλιώςτικη του μέλλεται νά είναι κι' ας καρτερά τήν στάρωση καί του

καί του κορμιού τόν πόνο. Μέσα από τό μαρτύριο τό ξέρει, τό πιστεύει θά πεταχτεί ολόδροση γλυκοχαμογελούσα. Παωρηά η Λευτεριά τόν πόνο νά απαλύνει. Καί τούτο τό μειδίασμα (χαμογελά ο Μάτσης) στά χείλη πού πλάνηται σφραγίδα περιφρόνησης στ' αδιό και στό ψέμμα. Ψηλά τά μάτια κι η καρδιά τόν πλάστη ατενίζουν. (Ο Μάτσης κοιτάζει ψηλά, μέ σηκωμένα τά χέρια σέ προσευχή) Παραιαλάει σιωπηρά τόν πόνο νά αντέξει. Θεέ και πλάστη τ' ουρανού μόνο μου μήν μ' αφήνεις. Η σάρκα μου λιποψυχά μά η ψυχή μου ορθία. Κάνε νά γίνουμε τά δύο ψυχή και σάρκα ενα. Καί μέσα απ' τόν ανθρώπινο τόν φόβο και τόν πόνο τ' ονειρο νά διαιωθεί η Λευτεριά νά λάμψει στόν γαλανό τόν ουρανό της Κύπρου νά πετάξει. (Σταδιακά αρχίζει νά φωτίζει, ενώ βλέπουμε τόν Μάτση νά στέκεται ορθιος και αγέρωχος ενώ ο Νουρήμ κλονίζεται στό κάθισμα του από τήν απηνία. Τώρα ξημερώνει. Ο Νουρήμ σηκώνεται και τόν προσέχει.)

ΝΟΥΡΗΜ: Ατε εξημέρωσεν.... Σιέφτου ηνταν νά πείς τους εμέναν λυπάται σε πε. Εν κρίμαν... Αν πείς τους ηντα θέλουν, εν νά αφήνουν σε ησυχον.....

ΜΑΤΣΗΣ: Μέν φοβάσαι Νουρήμ Μπέη. Θά κάνω αυτό πού πρέπει νά κάνω.

ΝΟΥΡΗΜ: Μπράβο.....Νουσημος ανθρωπος εισαι.

ΜΑΤΣΗΣ: ΝΟΥΡΗΜ ΜΠΕΗ.

ΝΟΥΡΗΜ: Λάλε.

ΜΑΤΣΗΣ: Μπορείς νά μου κάμεις μιá χάρη;

ΝΟΥΡΗΜ: Ηντα πράμαν;

ΜΑΤΣΗΣ: Μπορώ νά δώ τόν ψηλόν τόν φίλον μου τόν Πέτρον;

ΝΟΥΡΗΜ: Μά τζείνον διπλανόν τζελλίν;

ΜΑΤΣΗΣ: Ναί ..... Πρέπει νά του μιλήσω.

ΝΟΥΡΗΜ: Ουτε που νούν σου νά περάσει. Εμέναν εν γυρεύει μιάν του.

ΜΑΤΣΗΣ: Μιάν στιγμήν μόνον Νουρήμ.

ΝΟΥΡΗΜ: Εν γίνεται πε..... καλός ανθρωπος εσύ καλός ανθρωπος εγώ, αλλά κιελέν μου εν βάλει μιλόπετρες.

ΜΑΤΣΗΣ: Μά πρέπει εναν λεπτόν μόνον (αιούωνται θόρυβοι από πόρτες πού ανοιγοκλείνουν.)

ΝΟΥΡΗΜ: Σε..... ερικουνται ..... Ατε πε Μάτσης πέτους ηντα θέλουν νά μέν κάμουν σου βάσανα. (Ο Νουρήμ βιαστικά πηγαίνει και στέκεται φρουρός δίπλα από τήν πόρτα. Παρουσιάζονται ο Περεϊρα και ο Μαιιάουρτ.)

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Σαρτζεν.

ΝΟΥΡΗΜ: Γές σέρ.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Οπεν. (Ο Νουρήμ ανοίγει και μπαίνουν μέσα ο Περεϊρα κρατά ενα μαστίγιο.) Καλημέρα.

- ΠΕΡΕΪΡΑ: Λοιπόν.....Κάθησε..... Θάμιλήσουμε..... (αγρια) Κάθησε. (Τόν σπρώχνει καί ο Μάτσης κάθεται.)
- ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Ελπίζω η νύχτα νά σου αλλάξεν μυαλά.
- ΠΕΡΕΪΡΑ: Λοιπόν Κυριάιο; (Ο Μάτσης σιωπά) Γιατί σιωπάς;
- ΜΑΤΣΗΣ: Είναι προτιμώτερο νά σιωπάς παρά νά λέγεις λόγια πού είναι χειρότερα από τήν σιωπή.
- ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Επιμένεις ε΄. Σιωπάς.
- ΠΕΡΕΪΡΑ: Ομως θά μιλήσει; Λοιπόν. Είσαι ο Κυριάιος Μάτσης, μέ τό ψευδώνυμο Μιλτιάδης;
- ΜΑΤΣΗΣ: Αυτό σας το ειπα.
- ΠΕΡΕΪΡΑ: Καί είσαι της Ε.Ο.Κ.Α.;
- ΜΑΤΣΗΣ: Είναι καθήκον μου νά είμαι της Ε.Ο.Κ.Α.
- ΠΕΡΕΪΡΑ: Κι εμάς καθήκον μας είναι νά μάθουμε.... Πού είναι τά κρυσφήγετα σας Μάτση;
- ΜΑΤΣΗΣ: Λυπούμαι .....
- ΠΕΡΕΪΡΑ: Ο.Κ. (Κάνει νόημα στόν Μαινιάουρτ. Καί αυτός αρπάζει τά χέρια του Μάτση καί τά φέρνει πίσω από τό κάθισμα. Ο Περειρά του τά δένει μέ χειροπέδες.) Θά επαναλάβω, πού είναι τά κρυσφήγετα της Ε.Ο.Κ.Α.;
- ΜΑΤΣΗΣ: Δέν πρόκειται νά σας πώ.
- ΠΕΡΕΪΡΑ: (Τόν χτυπά στό στομάχι) Θά μας πείς..... Που κρύβεται ο Αυξεντίου; Λέγε.
- ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Που κρύβεται ο Διγενής; Μίλα.
- ΜΑΤΣΗΣ: Αδικα κουράζεσαι.
- ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μίλα π' ανάθεμα σε. Μίλα. (Τόν κουνά αγρια καί τόν χτυπά.)
- ΠΕΡΕΪΡΑ: Θά μιλήσεις παλητοτόμαρο..... Πού είναι τά σπλα σας;..... Πού;..... (Τόν χτυπούν καί οι δυο....ο Μάτσης ματώνει.)
- ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μίλα.
- ΜΑΤΣΗΣ: Δέν πρόκειται νά σας πώ λέξη.
- ΠΕΡΕΪΡΑ: Εχουμε τόν τρόπο νά σέ πείσουμε.....(σκύβει καί του δένει καί τά πόδια). Μετά βγαίνει από τό κελλί.
- ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μέ απογοητεύεις.....Ενας ανθρωπος σαν καί εσένα πίστευα οτι θά βοηθούσε τόν εαυτόν του.
- ΜΑΤΣΗΣ: Καί τήν πατρίδα μου. Ποιός θά βοηθήσει τήν δική μου πατρίδα. Ας μήν κοροϊ-
δευώμαστε Μαινιάουρτ. Είστε οι κατακτητές καί είμαστε οι σκλάβοι.
- ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Αυτό είναι μιά πραγματικότητα.

ΜΑΤΣΗΣ: Σήμερα:.....Γι' αυτόν αιριβώς τόν λόγο πολεμούμε.....για νά αλλάξουμε κάποιες πραγματικότητες.....Γιά νά γίνουν οι κατακτητές, παρελθόν, καί οι σιλάβοι, ελεύθεροι.....Μπορείς νά συνεχίσεις.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Εισαι ξεροκέφαλος.

ΜΑΤΣΗΣ: Είμαι Έλληνας. Κύριος Έλληνας αγωνιστής της ελευθερίας, καί αγωνιστής της Ε.Ο.Κ.Α.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Σέ λυπόύμαι.

ΜΑΤΣΗΣ: Κι εγώ τό ιδιο.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: (Θυμωμένα) Μά δέν καταλαβαίνεις τήν διαφορά μεταξύ μας..... Εμείς είμαστε η δύναμη τό κράτος η εξουσία.

ΜΑΤΣΗΣ: Αυριο θά είμαστε εμείς ολα αυτά.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Δέν σε καταλαβαίνω.....Μά δέν μπορείς νά δείς τήν διαφορά; Από μας εξαρτάται η ελευθερία σας.

ΜΑΤΣΗΣ: (Χαμογελά) Λάθος.....Λάθος κύριε Μαικιάουρτ....Ηελευθερία δέν εξαρτάται από τούς κατακτητές, αλλά από τήν δύναμη της ψυχής η τήν αδυναμία του σιλαβωμένου... Ναί παραδέχωμαι..... εξουσιάζετε τό κορμί μας. Τήν ψυχή μας όμως μπορεί νά τήν αγγίζετε; Μπορεί νά τήν σταματήσετε νά οραματίζεται, τήν ΕΛΛΑΔΑ, τήν ΕΝΩΣΗ, τήν ελευθερία, Απαντήστε κύριε Μαικιάουρτ....Εμείς είμαστε οι ελεύθεροι..... εσείς ειστε οι σιλάβοι. (Μπαίνει ο Περειρά) κρατά μιά σίγλα μέ νερό καί μιά κουκιούλα.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Αποφάσισε νά μιλήσει;

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Δέν βοηθά καθόλου.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Μήν ανησυχείς.....αυτό θά τόν βοηθήσει.....Λοιπόν Μάτση....Πρίν νά είναι αργά.....Που είναι τά κρησφύγετα της Ε.Ο.Κ.Α....Που κρύβεται ο Διγενής.

ΜΑΤΣΗΣ: Μатаιοπονείς.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ελα Μαικιάουρτ. (Ο Μαικιάουρτ, βρέχει στό νερό τήν κουκιούλα.)

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Ετοιμος.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ωραία.....Αρχίζωμε.....(Ο Περειρά αρχίζει νά χτυπά τόν Μάτση στό στομάχι. Ο Μάτσης ουρλιάζει από πόνο. Αυτήν τήν στιγμή ο Μαικιάουρτ του φορά τήν κουκιούλα. Καί ενώ ο Περειρά χτυπά τόν Μάτση, συνέχεια ο Μαικιάουρτ ρίχνει νερό στό κεφάλι του Μάτση πού πνίγεται, καί μάχεται απεγνωσμένα νά αναπνεύσει.) Σέ μιά στιγμή του αφαιρούν τήν κουκιούλα καί ο Μάτσης αναπνέει σχεδόν πνιγμένος.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Λοιπόν.....

ΠΕΡΕΪΡΑ: (Τόν αρπάζει από τά μαλλιά) Αναπνέει αιώμα. Εισαι ζωντανός. Τήν επόμενη φορά μπορεί όμως νά μήν προλάβουμε νά σου βγάλουμε τήν κουκιούλα....θά μιλήσεις τώρα;.....

ΜΑΤΣΗΣ: (μιλα δύσκολα) Ουτε τώρα.....Οτε ποτέ.....

ΠΕΡΕΪΡΑ: Αυτό θά τό δούμε. Θά σέ βασανίζουμε μέρα καί νύχτα ωπου νά μιλήσεις.

ΜΑΤΣΗΣ: (Χαμογελά μέ περιφρόνηση) Εσείς θά βασανίζεστε οχι εγώ. Γιατί ουτε λέξη δέν θά αιούσετε από μένα..

ΠΕΡΕΪΡΑ: Αυτό θά τό δούμε. (Αρχίζουν νά τόν κτυπούν καί νά συνεχίζουν τό βασανιστήριο του πνιγμού ενώ αρχίζει νά πέφτει τό φώς. Ωπου νά σκοτεινιάσει.... Μετά σταδιακά τό φώς δυναμώνει. Τώρα εχουν φύγει οι ανακριτές. Ο Μάτσης ειναι δεμένος στό κάθισμα μέ γερμένο τό κεφάλι. Δίπλα του ο Νουρήμ Μπέης πού τόν κοιτάζει ορθιος. Μιά φωνή αιούγεται. (Οταν βουττήξεις τήν ψυχή στό ονειρο μήν τήν φοβάσαι. Οταν ποτίσεις τό κορμί ιδανικά μήν τό λυπάσαι. Ας το νά πάθει βάσανα τόν θάνατο ν'αγγίξει μέ της ψυχής τό ονειρο η υλη του θά σμίξει. Οσα κι' αν πάθει τό κορμί δέν τό λυγάει ο πόνος; Δέν κλείνουν στές παλάμες μας του ηλιου οι αιτίνες δέν τό λυγά τό σίδερο τ'αδικο καί τό ψέμμα καί δέν λογιέται Δευτεριά χωρίς καιμό καί αιμα.

ΝΟΥΡΗΜ: Ηντα λοής αντέχει εμέναν εν νά πελλάνει. Εγώ πάτσον νά φάει ηταν νά πεί τά ουλλα....Πε Μάτσης επέθανεν πε'. (Ο Μάτσης ανασηκώνει τό κεφάλι.)

ΜΑΤΣΗΣ: Οϊ Νουρήμ εφέντη. Μέν φοάσαι.

ΝΟΥΡΗΜ: Εισαι καλά γιαού;

ΜΑΤΣΗΣ: Ειμαι καλά....Νουρήμ.

ΝΟΥΡΗΜ: (Πρόθυμα) Ναί Μάτσης.

ΜΑΤΣΗΣ: Μπορώ νά δώ τόν Πέτρον σήμερα;

ΝΟΥΡΗΜ: Λυπάμαι σε πε....εγώ θέλει νά βοηθήσει σε αλλά εν μπορεί νά φέρι φίλον σου. Γιασσάιν . Εν ναύρει πελάν μου.

ΜΑΤΣΗΣ: Καλά εν..εν επιμένω. Δέν θέλω νά πάθεις καιό.

ΝΟΥΡΗΜ: Γιατί; εν θέλεις πάθει καιόν εμέναν;

ΜΑΤΣΗΣ: Εισαι φίλος....

ΝΟΥΡΗΜ: Ευχαριστώ πε Μάτσης. Ευχαριστώ (αιούωνται χτυπήματα στόν τοίχο.) Ηντα ενη τούτον;

ΜΑΤΣΗΣ: Εν ο αδερφός μου....χτυπά του τόν τοίχο για νά ξέρει οτι ειμαι καλά....(σιγά) Ειμαι καλά Γιανναίη. Ειμαι καλά,,,,,αντέχω.....αντέχω. (Ο Νουρήμ σιέφτηνα.... Πλησιάζει τόν τοίχο πού αιούωνται αιόμη τά χτυπήματα.....Ξαφνικά σιύβει καί χτυπά τόν τοίχο....Γυρίζει καί χαμογελά στόν Μάτση.) Ευχαριστώ Νουρήμ. Τί ωρα ειναι Νουρήμ;

ΝΟΥΡΗΜ: Πέντε.

ΜΑΤΣΗΣ: Πρωϊν.

ΝΟΥΡΗΜ: Δείλις.....Ωπου τζ'αν εισαι εν νά νυχτώσει.

ΜΑΤΣΗΣ: Πόσες μέρες ειμαι εδώ μέσα;

ΝΟΥΡΗΜ: Τέσσερεις....Πόψε πέντε....Πέ Μάτσης.... εν αντέχει αλλον νά θωρείσε ετσι.

ΜΑΤΣΗΣ: Υπομονήν.

Νουρήμ: Τέσσερεις μέρες, μέ νερόν και φαΐν. Νά δαίρνουν σε μέραν νύχταν. Τζ'εσύ νά μέν συντηχάνει.....Νά μεν φοάται. Εν πονεί πε εσύ.

ΜΑΤΣΗΣ: Πολλά Νουρήμ...Οταν ξεκινάς ομως εναν αγώνα.....εισαι αποφασισμένος.

ΝΟΥΡΗΜ: Τζαί τούτοι αποφασισμένοι νά κάμουν σε νά συντήσιεις.

ΜΑΤΣΗΣ: Αφηστους νά βασανίζονται.

ΝΟΥΡΗΜ: (Επιληκτος) Εμέναν εν νά πελλάνει δαμέσα....Τούτοι βασανίζονται. Εσέναν βασανίζουν πε Μάτσης. (Θόρυβος από πόρτες) ερικουνται πάλι....(Τρέχει πρόε τήν εξοδον αλλά επιστρέφει στον Μάτσην τον χτυπάστών ωμον φιλινά) κράτα καλά πε Μάτσης κράτα καλά. (Παρουσιάζωνται οι αναφιτές. Κρατούν ενασιδερένιο στεφάνι και σύρματα. Ο Νουρήμ τούς ανοίγει, και μπαίνουν ενώ ο ιδιος μένει απ' εξω.)

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Λοιπόν. Ωφείλω νά ομολογήσω οτι δέν πίστευα οτι θά αντεχες τόσο πολύ. Πί-
στευα οτι θά λύγιζες.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Σήμερα ομως θά λυγίσει μέτζορ. Ξέρεις τί ειναι αυτό Κυριάκι...Η τελευταία λέξη της τεχνολογίας.....θά τό χρησιμοποιήσουμε για πρώτη φορά εδώ στήν Ομορφέτα πάνω σου πειραματικά.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Για νά καταλάβεις αυτό τό στεφάνι θά σου τό φορέσουμε στο κεφάλι (του τό φορά.) Αυτά τά σύρματα θά ενωθούν μέ ηλεκτρισμόν (τά ενώνει) οταν πιέσωμε αυτόν τον μοχλό θά διωχτευθει ηλεκτρικό ρεύμα στο κορμί σου. Καταλαβαίνεις οτι ειναι πολύ επικίνδυνο βέβαια....Μπορεί και νά πεθάνεις.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Βέβαια αν, δέν αντέξεις, δυό σφαίρες στήν ράχη και μιá αναοίνωση οτι προ-
σπάθησες νά δραπετεύσεις ειναι αρκετές για νά μας καλύψουν.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μάτση σιέφτου τό συμφέρον σου....Αν δέν μιλήσεις δέν σου εγγυώμαστε τίποτε.
Ουτε για τήν ζωήν σου.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Θέλεις νά πεθάνεις Κυριάκι Μάτση;

ΜΑΤΣΗΣ: Οποιος θέλει νά πεθάνει, δέν πεθαίνει ποτέ μέτζορ Περειρα κι' αν πεθάνει περνά στήν αθανασία.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Αυτό τί σημαίνει;

ΜΑΤΣΗΣ: Οτι ειμαι ετοιμος νά δοκιμάσω και τήν τελευταία λέξη της τεχνολογίας σας, που τιμά τήν ύπαρξη του ευγενικού σου βασιλείου της Μεγάλης Βρεττανίας. (Ο ΠΕΡΕΪΡΑ πλησιάζει τον δικαιόπτη.)

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ωραία. Δοκίμασετον (κατεβάζει τον δικαιόπτη. Ο Μάτσης συσπάται και τρέμει ολό-

κληρος. Τά φώτα χαμηλώνουν σταδιακά, ενώ κραυγή πόνου δονεί τήν ατμόσφαιρα. Τό κεφάλι του Μάτση γέρνει. Ο Μανιάουρτ του τό ανασηκώνει.)

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Που είναι ο Διγενής;

ΜΑΤΣΗΣ: Συνεχίστε. (Ο Περειρα κατεβάζει τόν διακόπτη τά φώτα χαμηλώνουν... Ο Κυριάιος ουρλιάζει από τόν πόνο) τό κορμί του τρέμει. Ο Περειρα σηκώνει τόν διακόπτη. Ο Μανιαουρτ πλησιάζει)

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μίλα Μάτση....Πες μας κάτι.

ΜΑΤΣΗΣ: Ουτε λέξη....Ουτε λέξη. (Ο Περειρα κατεβάζει τόν διακόπτη ακούγεται η κραυγή πόνου. Τά φώτα σβύνουν.....Γίνεται ησυχία.) Ακούεται η φωνή. Υπέστημεν δοκιμασίαν αλλά ο θεός μας βοήθησε. Εξήσησαν τρομεράν πίεσην σέ μάς παντός ειδους. Πάντως πήραν μάθημα Ελληνικής ψυχής καί τό ομολόγησαν. Αναφορά Κυριάιου Μάτση στόν Αρχηγό Διγενή για τά βασανιστήρια του. (Τά φώτα ανάβουν σιγά-σιγά. Ο Μάτσης είναι τώρα πεσμένος στό κρεβάτι του χάλια. Σπασμοί διατρέχουν τό κορμί του, ενώ τό στόμα του μισάνοικτο δέν μπορεί νά κλείσει. Στόν τοίχο ακούγονται τά χτυπήματα. Ο Μάτσης δέν μπορεί όμως νά κινηθεί για νά τά ανταποδώσει) ψιθυρίζει.

ΜΑΤΣΗΣ: Είμαι καλά αδερφέ μου Γιαννάκη. Είμαι καλά. (Προσπαθεί νά σηκωθεί αλλά ξαναπέφτει. Η πόρτα τώρα ανοίγει πλησιάζει ο Νουρήμ βιαστικώς.)

ΝΟΥΡΗΜ: Ενα λεπτόν μόνον..... (Τρέχει στην πόρταν καί κάνει νόημα σέ κάποιον. Στο κελλί μπαίνει ο Πέτρος που βιαστικά πλησιάζει τόν Μάτση καί τόν ανασηκώνει.)

ΠΕΤΡΟΣ: Κυριάιο τί σου εκαμαν;

ΜΑΤΣΗΣ: Ηλεκτροσόκι...Μού φόρεσαν στεφάνι.

ΠΕΤΡΟΣ: Εισαι καλά;

ΜΑΤΣΗΣ: Ναί είμαι εντάξει. Μήν ανησυχείς. Δέν πρόκειται νά λυγίσω. Μήν κοιτάζεις τήν κατάσταση πού είμαι. Ο ανθρώπινος οργανισμός αντέχει πολλά. Εσείς εισται καλά; Ο αδερφός μου; Οι άλλοι;

ΠΕΤΡΟΣ: Καλά.....

ΜΑΤΣΗΣ: Έχεις ενα τσιγάρο;

ΠΕΤΡΟΣ: Νομίζω (ψάχνεται καί βρίσκει ενα τσιγάρο στην τσέπη του. Πηγαίνει στην πόρτα μιλά σιγά.) Νουρήμ Μπέη.

ΝΟΥΡΗΜ: (Ο Νουρήμ του τό ανάβει) Ατε πε.....τελειώνετε.

ΠΕΤΡΟΣ: Εντάξει. (Επιστρέφει) Ελα Κυριάιο. (Ο Κυριάιος απλώνει τό χέρι του νά πάρει τό τσιγάρο καί δέν τό συγκρατεί!) (Ο Πέτρος του τό βάλει στό στόμα) Ουτε μέ τό στόμα σου δέν μπορείς νά τό κρατήσεις. Ελα..... (Τόν βοηθά νά κλείσει τό στόμα καί ο Κυριάιος ρουφά τόν καπνό.) Τούς ατιμούς, εκάμαν σε αχρηστον.

ΜΑΤΣΗΣ: Μήν τό σκέφτεσαι.

ΠΕΤΡΟΣ: ~~Μήν σκέφτεσαι μήν τό σκέφτεσαι (σηκώνεται) μήν τό σκέφτεσαι...~~
~~Ενα λεπτόν. (Κόβει κομματάκια καί του τά βάζει στό στόμα.) Είσα τό στόμα σου~~
~~ορέσθην τό στόμα... Η σκεπτική τά τά τά διατάσσει.~~

ΜΑΤΣΗΣ: Ρέ ψηλέ... αρνήθηκες οτι εισαι της Ε.Ο.Κ.Α.;

ΠΕΤΡΟΣ: Τί εθελες νά κάνω;

ΜΑΤΣΗΣ: Κοίταξε.....εμείς ειμαστε της Ε.Ο.Κ.Α. τό λέμε καί τό φωνάζουμε..... Δέν τούς φοβώμαστε καί πρέπει νά τό ξέρουν.

ΠΕΤΡΟΣ: Σε ::...Σιωπή. Μπορεί νά μας αιούουν. ~~Οχι καί προσέχεται...~~

ΜΑΤΣΗΣ: Ας τους νά αιούουν.....Νά τό ξέρουν οτι εμείς ποτέ δέν θά λυγίσουμε.....Οτι θά τούς πολεμούμε μεχρς οτου καί ο τελευταίος Αγγλος κατακτητής ξεκουμπιστεί από τήν Κύπρο:....(Μπαίνει βιαστικά ο Νουρήμ μέσα.

ΝΟΥΡΗΜ: Ατε.....Ατε..... Τελειώνετε...Γλήορα....

ΠΕΤΡΟΣ: Γειά σου Κυριάκο.

ΜΑΤΣΗΣ: Χαιρετίσματα σέ ολους ψηλέ (σηκώνεται) καί μήν τους φοβάστε.....Πέστε τους οτι ειμαστε της Ε.Ο.Κ.Α....Μήν τό αρνήσται. (Ο Πέτρος φεύγει, ενώ μπαίνει ο Νουρήμ βιαστικός κρατά μιά σκούπα καί ρούχα:)

ΝΟΥΡΗΜ: Ελα..... Τούτον ρούχα νά αλλάξει. (Αρχίζει νά σκουπίζει βιαστικά τό κελλί καί νά στρώνει τό κρεβάτι.)

ΜΑΤΣΗΣ: Γιατί ολα αυτά:.....

ΝΟΥΡΗΜ: Ατε φόρησε ρουχα. Τέλιωνε.

ΜΑΤΣΗΣ: Τί συμβαίνει Νουρήμ;

ΝΟΥΡΗΜ: Στρατηγός εν νάρτει στρατηγός: (Συνεχίζει νά σκουπίζει, ενώ ο Μάτσης φορά τό νέο πουκάμισο του.)

Σ Κ Η Ν Η 2

(Αν ο χώρος του θεάτρου τό επιτρέπει θά υπάρξει καί δεύτερον σκηνικόν ετοιμον πού θά δείχνει ενα γραφείον στά ανακριτήρια. Μία βιβλιοθήκη, μία φωτογραφία της βασίλισσας Ελισάβετ, μία Αγγλική σημαία θά συμπληρώνουν τό σήηνικό.Ο Περειρα καί ο Μακκάρουτ... Ορθιοι μπροστά σταν Στρατάρχη αν οχι, η σκηνή θά γίνει στό κελλάι. Χάρτινγκ πού μελετά ενα εγγραφο.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Εχω μελετήσει μέ μεγάλη προσοχή τήν αναφορά σας. Πιστεύετε οτι ο Μάτσης θά μπορούσε νά βοηθήσει στην επιλήρωση του στόχου μας, καί τήν διάλυση της Ε.Ο.Κ.Α.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Αναμφίβολα ναί εξοχώτατε...ομως δέν ειναι ευκολος ανθρωπος.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Πέντε μέρες καί νύκτες τόν ανακρίνουμε εξοχώτατε χωρίς νά βγάλει λέξη από τό στόμα του.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Αυτό τό διάβασα....είναι αλήθεια οτι παραδέχθηκε τήν στενήν σχέση μέ τόν αρχηγό των τρομοκρατών τόν στρατηγό Γρίβα;

ΠΕΡΕΪΡΑ: Μέ πολλή θάρρος εξοχώτατε.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Χωρίς νά φοβηθεί.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Πρέπει νά είναι πολύ αξιόλογος ανθρωπος λοιπόν αυτός ο Κυριάκιος ο Μάτσης....
Ομως κύριοι πρέπει νά ξέρετε οτι κάθε ανθρωπος όσο ιδεολόγος κι αν είναι, έχει τό αντίτιμον του. Αυτή η επιταγή πιστεύω οτι θά τόν πείσει. (Τήν δίνει στόν Περεΐρα, πού εκπληκτος διαβάζει.)

ΠΕΡΕΪΡΑ: Πενταϊόσιες χιλιάδες λίρες στρατάρχα μου.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Μάλιστα. Πενταϊόσιες χιλιάδες λίρες..... Νομίζετε οτι υπάρχει κανένας πού θά απορρίψει αυτό τό μυθικό ποσό, όσο ιδεολόγος κι αν είναι;

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Πολύ αμφιβάλλω εξοχώτατε.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Πηγαίνετε νά μου τόν φέρετε. Εγώ έχω τόν τρόπο νά τόν πείσω.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Γεσ σερ. (Φεύγουν από τό γραφείο. Τούς βλέπουμε νά μπαίνουν στό κελλί του Μάτση.)

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ελα Μάτση.....Πάμε. (Φεύγουν από τό κελλί καί τούς βλέπουμε νά μπαίνουν στό γραφείο πού κιάθεται ο Χάρτινγκ. Στέκωνται πίσω από τόν Χάρτινγκ. Ο Μάτσης ορθιος μπροστά του.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Καθήστε:

ΜΑΤΣΗΣ: Ευχαριστώ. Καί ορθιος όμως νοιώθω ανετα. Εξάλλου συνηθισα.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Σας παρακαλώ (κιάθεται ο Μάτσης απέναντι του.) Λοιπόν Κυριάκιε Μάτση έχω αιούσει πολλά για σας.

ΜΑΤΣΗΣ: Κι εγώ για σας Στρατάρχα σερ Τζών Χάρτινγκ.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Θά πειείτε κάτι;

ΜΑΤΣΗΣ: Ναί αυτό πού στερήθηκα για πέντε μέρες.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Οτι θέλεις.

ΜΑΤΣΗΣ: Ενα ποτήρι νερό.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Εδώ σ'αυτήν τήν αναφορά βλέπω οτι παραδέχθηκες ωρισμένα πράγματα. Οτι εισαι της Ε.Ο.Κ.Α., οτι έχεις δεασυνδέσεις μέ τόν αρχηγό των τρομοκρατών.....

ΜΑΤΣΗΣ: Στρατάρχα, οποιος δέν σέβεται τους αντιπάλους του, δέν σέβεται ουτε τόν εαυτόν τ.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Οταν ένας προκαλεί αναταραχή χωρίς νά έχει δίκαιο δέν δικαιούται σεβασμό.

ΜΑΤΣΗΣ: Οσοι αγωνίζονται για τήν ελευθερία τους εξοχώτατε δικαιούνται καί τόν σεβασμό καί τήν εκτίμηση μας.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Διαφωνώ Μάτση. Εσείς βιαστήκατε. Αυτός ο αγώνας είναι λανθασμένος. Εμείς θα σας αποδίδαμε την ελευθερία σας.

ΜΑΤΣΗΣ: Κι' άλλες υποσχέσεις θά μας εδίνατε στρατάρχα. Δέν είναι πολλά χρόνια πού οι Έλληνες της Κύπρου πολέμησαν παρά τό πλευρόν σας γιά νά υπερασπίσουν τά δίκαια καί τήν ελευθερίαν των λαών. Καί τότε μας υποσχεθήκατε ελευθερίαν, αλλά βλέπετε οι θυσίες μας θυσιάστηκαν στόν βωμό του Αγίου συμφέροντος της κραταιάς αυτοκρατορίας σας καί ο ηρωϊσμός των Κυπρίων πληρώνεται μέ τόν καλπικό νόμισμα των ωραίων λόγων.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Ήταν λάθος Κυριάκιο Μάτση ο ενοπλος αγώνας. Θά μπορούσατέ νά τό συζητήσετε μαζί μας.

ΜΑΤΣΗΣ: Τά λόγια δέν κάνουν τήν σκλαβιά ποιό ευχάριστη.....καί εφ' οσον μας τήν αρνηθήκατε, πολεμούμε καί θά πολεμούμε Σερ Τζών Χάρτινγκι ωσπου υπάρχει εστω καί ένας Έλληνας Κύπριος σ' αυτήν τήν γή. Τήν Ε.Ο.Κ.Α. σας διαβεβαιώ δέν μπορείτε νά τήν νικήσετε.....καί απορώ πώς εσείς ένας στρατάρχης μπλέξατε σ' αυτήν τήν υπόθεση, γιά νά ρεζιλευτείται.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Τί εννοείς..... Μάτση.

ΜΑΤΣΗΣ: Αυτό πού εννοώ εξοχώτατε είναι οτι μέ τούς αγωνιστές, της Ε.Ο.Κ.Α. δέν εχετε καμιά πιθανότητα.....Η καριέρα σας θά τελειώσει αδοξα εδώ στην Κύπρο.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Εκτιμώ τό θάρρος καί τήν πίστη σου στόν αγώνα σας, αλλά λυπούμαι νά σας πώ οτι εσείς θά απογοητευτείτε. Είμαστε πολλοί καί είστε μετρημένοι.

ΜΑΤΣΗΣ: Είστε η αδικία καί είμαστε τό δίκαιο εσείς θά χάσετε στρατάρχα.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Είναι θέμα γνώμης. Λοιπόν παραδέχεσαι οτι έχεις επαφές μέ τόν αρχηγό της Ε.Ο.

ΜΑΤΣΗΣ: Ποτέ δέν τό αρνήθηκα.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Αυτό σέ τιμά.....Σάν γεωπόνος πού εισαι πιστεύω οτι αγαπάς τήν γή.

ΜΑΤΣΗΣ: Γι' αυτήν τήν γή αγωνίζομαι.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Τί θά ελεγεσ αν σου επρόσφερα γην, χιλιάδες στρέμματα, στην Αυστραλία γιά παράδειγμα, η αν θέλεις στην Νέαν Ζηλανδία γιά νά δημιουργήσεις φάρμες;

ΜΑΤΣΗΣ: Θά περίμενα νά αιούσω τό αντάλλαγμα.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Καί τί θά ελεγεσ αιόμα, αν μαζί μέ αυτήν τήν τεράστια εκταση γης; σου εδιναν καί αυτό τό ποσόν γιά νά ξεκινήσεις μιá νέα ζωή. Ορίστε η επιταγή. (Τήν δίνει στόν Μάτση πού τήν κοιτάζει αμίλητος) καί εδώ είναι γραμμένο τά ονόματα δύο γνωστών δικηγόρων της Λευκωσίας πού μπορούν νά πιστοποιήσουν τήν εγκυρότητα της επιταγής.

ΜΑΤΣΗΣ: Καί τί πρέπει νά κάνω γιά νά πάρω αυτές τές πεντακόσιες χιλιάδες λίρες καί τήν τεράστια εκταση της γής;

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Νά μου πείς μόνο αυτό. Πού είναι τό κρησφύγετο του Αρχηγού της Ε.Ο.Κ.Α. Διγενή; (Ο Μάτσης σημάνεται ορθιος.)

ΜΑΤΣΗΣ: Φαίνεται ότι δεν ξέρετε ποιός είμαι στρατάρχα. (Τού πετά τήν επιταγή κατάμουτρα καί χτυπά θυμωμένος τό χέρι του στό γραφείο.) Ου περί χρημάτων τόν αγώνα ποιούμεθα, αλλά περί αρετής. (Φεύγει περήφανα ενώ οι Βρεττανοί τά εχουν χαμένα.) Σέ λίγο βλέπωμε τόν Μάτση νά μπαίνει στό κελλί του. Ο Χάρτινγκ σηκώνεται αμίλητος.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Θά μετανοιώσει πολύ πιγρά υτό πού εκανε σερ.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Αυτό θά του στοιχίση πολύ αφιβά εξοχάτατε.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: ~~Σημειώση~~.....αυτός ο ανθρωπος είναι πολύ μεγάλος για νά τόν αγγίσετε.....

Γεγοναι (μωροθια και τα φημι στο κοβλινω)
καί απαιτώ από αυτήν τήν στιγμήν νά σταματήσουν, η καιοποίηση καί τά βασανιστήρια..... Ο Κυριάιος Μάτσης είναι αντίπαλος αλλά είναι ένας ηρωας, καί η συμπεριφορά μας θά είναι ανάλογη πρός έναν ηρωα. (Ο Μάτσης πηγαινοέρχεται σκεφτικός ενώ αιούεται μιά φωνή.) Αν ο καλός Θεός μας επιφυλάσσει τήν τύχη νά δώσωμεν τήν ζωήν μας για τήν πατρίδα τότε η χαρά σου πρέπει νά είναι απέραντη. Δεν ξέρω αν ένας ανθρωπος μπορεί νά ονειρευτεί καλύτερη τύχη. Καί δεν μπορώ νά σκεφτώ γονείς πού νά είναι πιο περήφανοι παρά για τά παιδιά τους πού επεσαν για τήν πατρίδα.

Επιστολή Κυριάιου Μάτση πρός τούς γονείς του. (Ευθύς αμέσως αιούεται τό τραγούδι του Μάτση ενώ κλείνει η αυλαία.)

Τ Ε Λ Ο Σ

BIBLIOTHEKE PANEPISTHMIΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ

"Ο Μιλτιάδης της Κύπρου"

του
Φανου Ναθαναήλ Τηλ. 449099 Αευκωσία
633947 Λαράκας

Συμμετεχού:

- 1) Μαίλons : Ο Μιλτιάδης
- 2) Κορτοπύρχος : Αγωνιστής της ΕΟΚΑ
- 3) Νουρήμ : Τούρκος δεσποφύλακας
- 4) Μακκαουατ. : Ανακριτής
- 5) Περέρια : Ανακριτής
- 6) Χαρίνγκ : Ο Σβαδέρης

BIBLIΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΜΑΤΣΗ (Ενώ η σκηνή είναι κλειστή)

Από τό Παλαιχώρι μας στό Δίκωμο σκοτώθης. Προτίμησες τόν θάνατο μα δέν επαρα-
δώθης. Μάτση μας εις τό Δίκωμο επεσες πολεμώντας κι εδειξες εις τούς Βρεττανούς τι
πα να πει Ε.Ο.Κ.Α. Ο Μάτσης απ'τήν κρύπτη του μολών λαβέ φωνάζει καί στήν σκανδάλη
τ'οπλου του τό δάκτυλο του βάζει. Εύπνησε Κυριάιο μας σέ κράζει τό νησί μας καί
στάσου τό δεξί χέρι πάλι του Διγενή μας. Μάτση αγέρωχο κορμί της Κύπρου παλληγάρι
ησουν αξέχαστο παιδί της Πιτσιλιάς καμάρι, αγιασε σαν προσκύνημα ο τόπος του χαμού
σου στήν Κύπρο εδωσες τιμή καί δόξα στους γονιούς σου.

(Η αυλαία ανοίγει καί δείχνει ενα κελλί στά κρατητήρια της Ομορφίτας. Μέσα
υπάρχει μόνο ενα τσιμέντενιο χαμηλό κρεβάτι μέ δυό πατανίες. Τό κελλί είναι αδειο.
Η πόρτα του κελλιού ανοίγει, απότόν ΝΟΥΡΗΜ καί μπαίνει μέσα ο ΜΑΤΣΗΣ πού τό περιερ-
γάζεται.

ΝΟΥΡΗΜ: Τούτον κρεβάτιν σου.

ΜΑΤΣΗΣ: Εντάξει.

ΝΟΥΡΗΜ: Νουρήμ Μπέη .... ονομαν μου. Εσύ ποιός εισαι;

ΜΑΤΣΗΣ: Κυριάιος Μάτσης.

ΝΟΥΡΗΜ: Ηντα ειαμες τζαι εφέραν σε Ομορφίταν. (Ο Μάτσης χαμογελά). Εέρω. Τίποτε εν
ειαμες. Ουλλοι ετσι λαλούν. Λοιπόν ωε, φαίν τζαι νερόν εν νά φαίρει σου
εμέναν αμαν εν νά πούν μου ..... (κάνει νά φύγει).

ΜΑΤΣΗΣ: Νουρήμ Μπέη.

ΝΟΥΡΗΜ: Λάλε.

ΜΑΤΣΗΣ: Υπάρχουν αλλοι κρατούμενοι δαμέσα;

ΝΟΥΡΗΜ: Πολλοί.....Πάντα γεμάτοι ειμαστέν. Ομορφίταν Πελατείαν κάμποσην.

ΜΑΤΣΗΣ: Σήμερα εφέραν κρατούμενους;

ΝΟΥΡΗΜ: Ε, πέντε εξη.

ΜΑΤΣΗΣ: Εφέραν κανέναν μέ γιαλιά.

ΝΟΥΡΗΜ: Ηντα ονομαν;

ΜΑΤΣΗΣ: Γιαννάκης.

ΝΟΥΡΗΜ: Μέσα. Δίπλα. Γιατί αρωτά πε;

ΜΑΤΣΗΣ: Ειν' ο αδερφός μου.

ΝΟΥΡΗΜ: Α' αέρειν α'.

ΜΑΤΣΗΣ: Εν καλά;

ΝΟΥΡΗΜ: Πολλά καλά .....

ΜΑΤΣΗΣ: Κανέναν ψηλόν εν εφέραν σήμερα;

ΝΟΥΡΗΜ: Ηντα ονομαν;

ΜΑΤΣΗΣ: Πέτρος.

ΝΟΥΡΗΜ: Τζαί τούτον μέσα .....

ΜΑΤΣΗΣ: Εν φίλος μου ο Πέτρος. Κανέναν Χριστάην.

ΝΟΥΡΗΜ: Μά τζείνον παστόν;

ΜΑΤΣΗΣ: Ναί ένας αδύνατος.

ΝΟΥΡΗΜ: Τζαί τούτον μέσα .....τζαί Παυλάην του μέσα τζαί Μάλιον του. ... Μά ξέρεις ουλλους;

ΜΑΤΣΗΣ: Εν φίλοι μου.

ΝΟΥΡΗΜ: Ε ουλλοι καλοπεράσετε Ομορφίταν (κάνει νά φύγει - επιστρέφει) Πε καλόν ανθρωπον φαίνεσαι..... Αιου εν νάρτουν νά κάμουν σου ανάκρισην εγγλέζοι, τζαί μέν λαλείς οϊ ..... οτι πούν σου βοήθα νά μέν σιοτάσουν σε πού ξύλον.

ΜΑΤΣΗΣ: (Ειρωνικά) Γιατί δέρνουν;

ΝΟΥΡΗΜ: Δέρνουν. Μάνα μου μάνα μου αλλά πέ ..... Τούτοι ουλλοι πού πιάνουν βλαμμένοι ..... Εν ανοίει στόμαν του κανέναν..... Κάμνει τους βάσανα Ιησού Χριστού σας σαμέσα. Τζείνοι Πιλμέζ..... εν ανοίει στόμαν του..... εν ανοίει στόμαν του .....Ατε εμέναν στέμεται εξω ..... τζαί ειπαμεν α. (Ο ΝΟΥΡΗΜ βγαίνει από τό κελλί καί κλείνει τήν πόρτα. Ο Κυριάιος πλησιάζει τό τοίχο καί χτυπά. Μετά τραγουδά δυνατά.)

ΜΑΤΣΗΣ: Ενας φίλος ηρθε απόψε απ' τά παληά (Ξαναχτυπά τόν τοίχο καί τραγουδά πάλιν). Ενας φίλος ηρθε απόψε απ' παληά. (Στόν τοίχο ακούγονται χτυπήματα από τό διπλανό κελλί.)

ΜΑΤΣΗΣ: Αιουσαν με ..... ευτυχώς εν καλά ..... Φαντάζωμαι ομως τόν πόνον τους γονιούς μας..... Τί νά γίνει..... Τίποτε δέν κερδίζεται χωρίς θυσίες..... (Από τήν πόρτα ο ΝΟΥΡΗΜ τόν προειδοποιεί.)

ΝΟΥΡΗΜ: Πε ..... Μάτσης .....εριουνται..... (Ο ΝΟΥΡΗΜ ανοίγει τήν πόρτα.)

ΜΑΤΣΗΣ: Νά ικοπιάσουν..... (Μπαίνουν ο Περείρα καί Μαιιάουρτ.) Πίσω τους ακιλουθεί ο ΝΟΥΡΗΜ πού κλείνει τήν πόρτα.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Καλησπέρα.

ΜΑΚΚΑΟΥΑΡΤ: Εισαι ο Κυριάιος Μάτσης;

ΜΑΤΣΗΣ: Αφού τό ξέρετε γιατί μέ ρωτάτε.

ΜΑΚΚΑΟΥΑΡΤ: Αυτή εινα η δουλειά μας ομως πρώτο νά συστηθούμε. Ο Μέτζορ Περείρα καί εγώ Μέτζορ Μαιιάουρτ.

ΜΑΤΣΗΣ: Σας έχω αιουστά.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Τί αιουσες για μάς;

ΜΑΤΣΗΣ: Ειστε ανακριτές. Ξέρω ότι βασανίζεται τούς αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μιά στιγμή νά τό συζητήσουμε αυτό.

ΜΑΤΣΗΣ: Πολύ ευχαρίστως. Συγνώμη πού δέν σας λέω νά καθήσετε.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Ωστε ξέρεις ότι ειμαστε βασανιστές.

ΜΑΤΣΗΣ: Αυτό ειστε καί αυτό έχει σημασία.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Γιατί όμως;

ΜΑΤΣΗΣ: Τό γιατί είναι προσπάθεια νά βρείτε δικαιολογία. Καί δέν νομίζω νά υπάρχει δικαιολογία όταν καιοποιείται ανθρώπους ανυπεράσπιστους αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Τρομοκράτες θέλεις νά πείς.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Ανθρώπους πού διψούν για αιμα.

ΜΑΤΣΗΣ: Αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α. πού διψούν για ελευθερία.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Μάτση ξέρουμε ότι εισαι μορφωμένος ανθρωπος, τελειωμένος γεωπόνος καί ξέρουμε ότι εισαι αξιόλογος ανθρωπος.

ΜΑΤΣΗΣ: Καλωσύνη σας.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Όμως διαφωνούμε, στόν χαρακτήρισμό. Ένας ανθρωπος πού σιοτώνει δέν είναι αγωνιστής..... είναι δολοφόνος καί οι δολοφόνοι, νάι τυγχάνουν ειδικής μεταχείρησης.

ΜΑΤΣΗΣ: Ένας ανθρωπος πού πεθυμά τήν ελευθερία της πατρίδας του Μείζορ Περειρα, πού εξάντλησε τήν υπομονήν του παραιαλώντας για ανθρώπινη μεταχείρηση καί ελευθερία, καταφεύγει κάποτε σέ πράξεις πού ιως δέν είναι του χαρακτήρα του, αλλά είναι αναπόφευκτες ενέργειες για νά πετύχει τόν ιερό σιοπό του.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Ποιός: ... Συγνώμη ποιός είναι ο ιερός σιοπός σας;

ΜΑΤΣΗΣ: Η ειρωνία θά ταίριαζε σέ μένα κύριον, οχι σέ σας όμως θά σας απαντήσω. Όταν αγωνίζεσαι για τήν πατρίδα τήν θρησκεία, τά ιερά καί τά οσα σου. Ναί αυτός είναι ιερός σιοπός. Όταν αφήνεις μάνα, πατέρα, αδέρφια, οικογένεια, όταν δέν σιέφτεσαι τήν ίδια σου τήν ζωή νάι αγωνίζεσαι για ιερό σιοπό. Όταν η πατρίδα σου είναι σιλαβωμένη καί ζητάς τό δίκαιο σου, νάι ολα αυτά ένας ιερός σιοπός.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μά τόσα χρόνια ειμαστε φίλοι, συνεργάτες.

ΜΑΤΣΗΣ: Γιατί πιστέψαμε στές υποσχέσεις σας, ότι κάποτε θά μας αποδίδατε αυτό πού καί οι μαύροι της Αφρικής σήμερα δικαιούνται. Τήν ελευθερία. Όμως μας ξεγελάσατε.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Έχεις πολύ θάρρος Μάτση. Μού αρέσεις.

ΜΑΤΣΗΣ: Λυπούμαι πού δέν μπορώ νά πώ τό ίδιο για σάς.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ολα αυτά πού υποστηρίζεις μέ τόσο πάθος ξέρεις τί αποδεικνύουν ομως οτι
εισαι αναμειγμένος στήν Ε.Ο.Κ.Α.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Εισαι της Ε.Ο.Κ.Α. Μάτση.

ΜΑΤΣΗΣ: Η ερώτηση ηταν περιττή. Ναί, καί βέβαια ειμαι της Ε.Ο.Κ.Α. Ολη η Κύπρος
ειναι Ε.Ο.Κ.Α. σήμερα.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ορίστε: Τί ειπες;

ΜΑΤΣΗΣ: Γιατί η ειπληξη ..... ειπα οτι, ειμαι μέλος της Ε.Ο.Κ.Α. καί αγωνίζωμαι
γιά τό δίκαιο, καί τούς πούους του λαού μας, πού δέν ειναι τίποτε αλλο
παρά η ΕΝΩΣΗ της Κύπρου μέ τήν Ελλάδα.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μράβο θράσος.

ΜΑΤΣΗΣ: Θάρρος μείζορ Μαιιάουρτ.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ωστε πιστεύεις στό δίκαιο σας. Στόν αγώνα σας.

ΜΑΤΣΗΣ: Απόλυτα.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Πάντως ωφείλω νά παραδεχτώ οτι η παραδοχή σου μέ αφήνει κατάπληκτο. Ξέρεις
πόσοι εχουν περάσει από εδώ μέσα σαν κι' εσένα; Δειάδες. Ολοι ομως αρνούνται
κατηγορηματικά, οτι ειναι της Ε.Ο.Κ.Α.

ΜΑΤΣΗΣ: Κι εσείς ξέρετε πόσοι κατακτητές σας εσάς, εχουν περάσει από τήν πατρίδα μου;
Δειάδες. Κανένας ομως δέν μπόρεσε νά μείνει γιά πάντα..... ολοι πέρασαν, ολοι
εφυγαν.....

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Θυμάσαι τί σου ειπα Περειρα, οτι ειναι φοβερά εξυπνος καί μορφωμένος.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Τώρα πείστηκα Μείζορ..... Καλά καί σύ Μάτση μέ τόσα προσόντα ειναι δυνατόν
νά υποστηρίζεις αυτούς τούς φονιάδες, πού σκοτώνουν αθώους Αγγλους στρατιώτες
πού αφήνουν πίσω τους χήρες καί ορφανά.

ΜΑΤΣΗΣ: Τίποτα τό προσωπικό δέν υπάρχει, ειστε κατακτητές καί ειμαστε σιλαβωμένοι.
Ειστε οι δεσμώτες καί ειμαστε οι δεμμένοι..... Η Λευτεριά δέν προσφέρετε.
Αυτό εσείς μας τό διδάξατε μέ τό ουδέποτε του υπουργού σας Χόκινσον. Τί
θέλατε λοιπόν νά κάνουμε. Νά σάς παραιαλούμε αιώνια. Η ελευθερία κύριοι
οταν δέν δίνετε, κερδίζεται.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Καί σι νεϊροϊ. Ποιά δικαιολογία εχεις γι' αυτούς.

ΜΑΤΣΗΣ: Τίποτε δέν κερδίζετε χωρίς θυσίες, ομως διαιρωτώμε ιάτι.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Σέ αιούω.

ΜΑΤΣΗΣ: Διαιρωτώμαι, καί ζητώ από σας μιά λογική απάντηση. Εάν η δική σας η πατρί-
δα ηταν σιλαβωμένη. Εάν η δική σας η πατρίδα ηταν σιλαβωμένη. Εάν η δική

σας η πατρίδα στέναζε κάτω από τό βάρος της αδικίας εάν εσείς εισασταν οι σιλάβοι. Τί θά κάνατε; ..... Θά μένατε απαθείς.....Θά περιμένατε νά σας προσφέρουν στό πιάτο αυτό πού σας στερούσαν. Απαντήστε μου..... Τί θά κάνατε Μείζορ; (Τόν κοιτάζουν αμίλητοι καί συγχρησμένοι) Λυπούμαι αν σας φέρνω σέ δύσκολη θέση. Ομως ειμαι σίγουρος οτι καί εσείς θά εισασταν αγωνιστές της ελευθερίας, καί εσείς θά φτιάχνατε μιá Ε.Ο.Κ.Α; Καί εσείς θά αρπάζατε τά οπλα γιά τό δίκαιο σας.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Τώρα ομως εισαι στά χέρια μας....Μπορεί νά πάθεις πολλά. Νά χάσεις πολλά.

ΜΑΤΣΗΣ: Τί μπορείτε νά μου κάνετε;

ΠΕΡΕΪΡΑ: Αν δέν συνεργαστείς θά μάθεις σύντομα.

ΜΑΤΣΗΣ: Ειμαι ετοιμος. Στήν διάθεση σας, καί στήν διάθεση του αγώνα.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Κοίτα ..... Μάτση..... Εμείς θέλουμε νά μας βλέπεις σάν φίλους.

ΜΑΤΣΗΣ: Πολύ δύσκολο.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Τό μόνο πού ζητούμε από σένα ειναι μιá συνεργασία.

ΜΑΤΣΗΣ: Προδοσία εννοείς.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Εάν μας βοηθήσεις, θά σέ βοηθήσουμε.....Μίλα, καί κανέναν δέν θά μάθει τίποτα.

ΜΑΤΣΗΣ: Θά τό ξέρω εγώ. Καί αυτό ειναι αριετό.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Εμείς Μάτση ξέρουμε πολλά γιά σένα. Ξέρουμε οτι εισαι σημαντικό στέλεχος της Ε.Ο.Κ.Α. Ξέρουμε οτι εχεις επαφή μέ τό αρχηγό της Ε.Ο.Κ.Α. Οτι γνωρίζεις πολλά κρησφύγετα.

ΜΑΤΣΗΣ: Δέν τό αρνήθηκα.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Δηλαδή ξέρεις;

ΜΑΤΣΗΣ: Ασφαλώς....Αφού ειμαι σημαντικό στέλεχος οπως ειπε ο Μείζορ Μανιάουρτ..... φυσικό ειναι νά ξέρω.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Μάτση. Ξέρεις τί σημαίνει αυτό γιά σένα;

ΜΑΤΣΗΣ: Ξέρω.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Σημαίνει οτι πρέπει νά σέ κάνουμε νά μιλήσεις.

ΜΑΤΣΗΣ: Πολύ δύσκολο.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Πρέπει νά σου αποσπάσουμε τέσ πληροφορίες.

ΜΑΤΣΗΣ: Νά προσπαθήσετε θέλετε νά πείτε.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Μήν εισαι τόσο σίγουρος οτι δέν θά μιλήσεις.

ΜΑΤΣΗΣ: Κι ομως ειμαι.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Κανέναν δέν αντέχει ως τό τέλος.

ΜΑΤΣΗΣ: Ο μάτσης θά αντέξει.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Κοίταξε Κυριάιο.....Αν μιλήσεις εχεις πολλά νά κερδίσεις....Πάρα πολλά.
Αν οχι πολλά εχεις νά χάσεις.

ΜΑΤΣΗΣ: Αν κερδίσω εγώ, χάνει η πατρίδα μου. Ματαιοπονείται οτι θά μιλήσω Μείζορ.
Ομως. Στήν διάθεση σας.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Πολύ καλά.....Σιάρτζεν . (Ο Νουρήμ ανοίγει τήν πόρτα καί μπαίνει μέσα.
Περιμένει). Εχεις μιάν ολόκληρη νύχτα νά τό σιεφτείς.....αυριο δέν θά
ειμαστε τόσο φιλινοί.

ΜΑΤΣΗΣ: Τό ξέρω.....

ΠΕΡΕΪΡΑ: Σιάρτζεν.

ΝΟΥΡΗΜ ΜΠΕΗΣ: Σέρ.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Απόψε, θά εισαι συνέχεια κοντά του. Δέν θέλω νά τόν αφήσεις νά κοιμηθεί
ουτε λεπτό.....

ΝΟΥΡΗΜ ΜΠΕΗΣ: Γες σέρ.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Γιά νά σιέφτεσαι αυτά πού σου ζητούμε ολη νύχτα.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Καί αυτά πού θά πάθεις ολη μέρα αυριο, αν δέν μιλήσεις. (Φεύγουν βια-
στικοί οι αναριτές. Ο Νουρήμ κλείνει τήν πόρτα καί κοιτάζει τόν Μάτση
περίεργα.

ΜΑΤΣΗΣ: Τί συμβαίνει Νουρήμ. Γιατί μέ κοιτάζεις περίεργα.

ΝΟΥΡΗΜ: Πέ μα εν φοάσαι.

ΜΑΤΣΗΣ: Τί εννοείς;

ΝΟΥΡΗΜ: Εν φοάσαι ξύλον, βασανιστήρια ηντα νά κάμουν σου.

ΜΑΤΣΗΣ: Βέβαια φοούμαι Νουρήμ.

ΝΟΥΡΗΜ: Ε ηντα φιάλλεις καλό γλώσσαν. Γιατί εν σιωπά.

ΜΑΤΣΗΣ: Οταν λέεις τήν αλήθειαν Νουρήμ... Δέν πρέπει νά φοβάσαι.

ΝΟΥΡΗΜ: Μά τούτοι φιάλουν αχτιν τους πάνω σου αυριον εν νά σακιατέψουν σε.

ΜΑΤΣΗΣ: Τό κορμίν μου μπορεί, τήν ψυχήν μου, δέν θά τά καταφέρουν.

ΝΟΥΡΗΜ: Εμένα εν καταλάβει ηντα λαλεις.

ΜΑΤΣΗΣ: Οταν εχεις δίκαιον Μουρήμ Μπέη πρέπει νά τό υποστηρίζεις.

ΝΟΥΡΗΜ: Ηντα δίκαιον πε...Ηντα λαλεις τωρά. Ε.Ο.Κ.Α. εσειει δίκαιον.

- ΜΑΤΣΗΣ: Κάθε ανθρωπος πού αγωνίζεται για τήν πατρίδα του, ναί εσειε δίκαιον.
- ΝΟΥΡΗΜ: Γιατί εν παιρνούμεν καλά μέ εγγλέζους;
- ΜΑΤΣΗΣ: Είναι ξένοι Νουρήμ.....Καταιτητές. Εμείς ειμαστε σιλάβοι.
- ΝΟΥΡΗΜ: Εμέναν εν πειράζει κανέννας.....Νουρήμ Μπέη, τζαί χανούμισσα καλά ενη.
- ΜΑΤΣΗΣ: Εισαι παντρεμένος Νουρήμ Μπέη;
- ΝΟΥΡΗΜ: Καλό.
- ΜΑΤΣΗΣ: Εχεις παιδιά;
- ΝΟΥΡΗΜ: Καλό.
- ΜΑΤΣΗΣ: Αγαπάς τους;
- Νουρήμ: Πολλά.
- ΜΑΤΣΗΣ: Δέν μου λές αν κάποιος ερχόταν σήμερα, νά πειράζει τήν οικογένειαν σου, τά παιδιά σου, τί θά ειαινες;
- ΝΟΥΡΗΜ: Κόψει κικλέν του.
- ΜΑΤΣΗΣ: Μά θά σέ ειρειμάζαν.
- ΝΟΥΡΗΜ: Ε΄ ηντα εθελος νά κάμω;
- ΜΑΤΣΗΣ: Εμείς λοιπόν επιμένεις οτι εχουμεν αδικον πού πολεμούμεν για νά προστατεύ-
σουμεν καί τήν οικογένειαν μας, καί τήν θρησκείαν καί τήν πατρίδα μας;
- ΝΟΥΡΗΜ: Πε..... Σταμάτα....Ατε κανεί κουβένταν.....Πολλά ξεροτζέφαλος εισαι.....
Ατε στάθου τζιαμαί τζαί περιημον σου αυριον κατεβεί νούν σου, γιατί αν
πείς τους οτι εισαι Ε.Ο.Κ.Α. πάλι εν νά κάμουν σου κομμάθια. Εν νά σιο-
τώσουσε πε.....τούτοι.
- ΜΑΤΣΗΣ: Ας με σιοτώσουν.
- ΝΟΥΡΗΜ: Μά εισαι καλά σου γιαου.... Θέλεις πεθάνει;
- ΜΑΤΣΗΣ: Οποιος διαλέγει τόν τρόπο του θανάτου του, Νουρήμ είναι ευτυχισμένος.
- ΝΟΥΡΗΜ: Οϊ.....Οϊ.....κανεί.....κανεί.....Εν θέλει ν' αιούσει τίποτε αλλον.....αιαν...
Τούτος γυρίσει νούν μου.....(Αρχίζει νά σιοτεινιάζει σταδιακά. Μέσα στό
μισσοκόταδο ο Μάτσης ορθιος κοντά του κάθεται ο Νουρήμ καί τόν προσέχει.
Κάθε λίγο τόν σπρώχνει μέ τό οπλο για νά μήν κοιμηθεί..... Μιά φωνή
αιούεται τώρα επιβλητική.)
- ΦΩΝΗ: Μέσα στ' ανήλεα κελλιά τά τόσο μουχλιαμένα αλύγιστος της Κύπρου μας στέκει
ο Μιλτιάδης. Τό πρόσωπο του ολόφωτο σαν ηλιος σαν φεγγάρι (φωτίζεται τό
πρόσωπο του Μάτση). Τό φώς της μέρας καρτερά καί τό μαρτύριο του. Τούτη η
μέρα αλλιώςτιη του μέλλεται νά είναι κι' ας καρτερά τήν στάρωση καί του

καί του κορμιού τόν πόνο. Μέσα από τό μαρτύριο τό ξέρει, τό πιστεύει θά πεταχτεί ολόδροση γλυκοχαμογελούσα. Πανωριά η Λευτεριά τόν πόνο νά απαλύνει. Καί τούτο τό μειδίασμα (χαμογελά ο Μάτσης) στά χείλη πού πλάνησαι σφραγίδα περιφρόνησης στ' αδικιο καί στό ψέμμα. Ψηλά τά μάτια κι η καρδιά τόν πλάστη ατενίζουν. (Ο Μάτσης κοιτάζει ψηλά, μέ σηκωμένα τά χέρια σέ προσευχή) Παραιαλάει σιωπηρά τόν πόνο νά αντέξει. Θεέ καί πλάστη τ' ουρανού μόνο μου μήν μ' αφήνεις. Η σάρκα μου λιποψυχά μά η ψυχή μου ορθια. Κάνε νά γίνουμε τά δύο ψυχή καί σάρκα ενα. Καί μέσα απ' τόν ανθρώπινο τόν φόβο καί τόν πόνο τ' ονειρο νά δικαιωθει η Λευτεριά νά λάμψει στόν γαλανό τόν ουρανό της Κύπρου νά πετάξει. (Σταδιακά αρχίζει νά φωτίζει, ενώ βλέπουμε τόν Μάτση νά στέκεται ορθιος καί αγέρωχος ενώ ο Νουρήμ κλονίζεται στό κάθισμα του από τήν αιπνία. Τώρα ξημερώνει. Ο Νουρήμ σηκώνεται καί τόν προσέχει.)

ΝΟΥΡΗΜ: Ατε εξημέρωσεν.... Σιέφτου ηνταν νά πείς τους εμέναν λυπάται σε πε. Εν κρίμαν...
Αν πείς τους ηντα θέλουν, εν νά αφήνουν σε ησυχον.....

ΜΑΤΣΗΣ: Μέν φοβάσαι Νουρήμ Μπέη. Θά κάνω αυτό πού πρέπει νά κάνω.

ΝΟΥΡΗΜ: Μπράβο.....Νουσημος ανθρωπος εισαι.

ΜΑΤΣΗΣ: ΝΟΥΡΗΜ ΜΠΕΗ.

ΝΟΥΡΗΜ: Λάλε.

ΜΑΤΣΗΣ: Μπορείς νά μου κάμεις μιά χάρη;

ΝΟΥΡΗΜ: Ηντα πράμαν;

ΜΑΤΣΗΣ: Μπορώ νά δώ τόν ψηλόν τόν φίλον μου τόν Πέτρον;

ΝΟΥΡΗΜ: Μά τζεινον διπλανόν τζελλίν;

ΜΑΤΣΗΣ: Ναί ..... Πρέπει νά του μιλήσω.

ΝΟΥΡΗΜ: Ουτε που νούν σου νά περάσει. Εμέναν εν γυρεύει μωσλάν του.

ΜΑΤΣΗΣ: Μιάν στιγμήν μόνον Νουρήμ.

ΝΟΥΡΗΜ: Εν γίνεται πε..... καλός ανθρωπος εσύ καλός ανθρωπος εγώ, αλλά κικελέν μου εν βάλσι μιλόπετρες.

ΜΑΤΣΗΣ: Μά πρέπει εναν λεπτόν μόνον (αιούωνται θόρυβοι από πόρτες πού ανοιγοκλείνουν.)

ΝΟΥΡΗΜ: Σε..... εριούνται ..... Ατε πε Μάτσης πέτους ηντα θέλουν νά μέν κάμουν σου βάσανα. (Ο Νουρήμ βιαστικά πηγαίνει καί στέκεται φρουρός δίπλα από τήν πόρτα. Παρουσιάζονται ο Περειρα καί ο Μαιιάουρτ.)

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Σαρτζεν.

ΝΟΥΡΗΜ: Γές σέρ.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Οπιεν. (Ο Νουρήμ ανοίγει καί μπαίνουν μέσα ο Περειρα κρατά ενα μαστίγιο.)
Καλημέρα.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Λοιπόν.....Κάθησε..... Θάμιλήσουμε..... (αγρια) Κάθησε. (Τόν σπρώχνει και ο Μάτσης κάθεται.)

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Ελπίζω η νύχτα νά σου αλλαξεν μυαλά.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Λοιπόν Κυριάιο; (Ο Μάτσης σιωπά) Γιατί σιωπάς;

ΜΑΤΣΗΣ: Είναι προτιμώτερο νά σιωπάς παρά νά λέγεις λόγια πού είναι χειρότερα από τήν σιωπή.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Επιμένεις ε; Σιωπάς.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ομως θά μιλήσει. Λοιπόν. Εισαι ο Κυριάιος Μάτσης, μέ τό ψευδώνυμο Μιλτιάδης;

ΜΑΤΣΗΣ: Αυτό σας το ειπα.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Καί εισαι της Ε.Ο.Κ.Α.;

ΜΑΤΣΗΣ: Είναι καθήμιον μου νά ειμαι της Ε.Ο.Κ.Α.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Κι εμάς καθήμιον μας είναι νά μάθουμε.... Πού είναι τά κρυσφήγετα σας Μάτση;

ΜΑΤΣΗΣ: Λυπούμαι .....

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ο.Κ. (Κάνει νόημα στόν Μαιιάουρτ. Καί αυτός αρπάζει τά χέρια του Μάτση και τά φέρνει πίσω από τό κάθισμα. Ο Περειρά του τά δένει μέ χειροπέδες.) Θά επαναλάβω, πού είναι τά κρυσφήγετα της Ε.Ο.Κ.Α.;

ΜΑΤΣΗΣ: Δέν πρόκειται νά σας πώ.

ΠΕΡΕΪΡΑ: (Τόν χτυπά στό στομάχι) Θά μας πείς..... Που κρύβεται ο Αυξεντίου; Λέγε.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Που κρύβεται ο Διγενής; Μίλα.

ΜΑΤΣΗΣ: Αδρια κουράζεσαι.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μίλα π' ανάθεμα σε. Μίλα. (Τόν κουνά αγρια και τόν χτυπά.)

ΠΕΡΕΪΡΑ: Θά μιλήσεις παλητοτόμαρο..... Πού είναι τά οπλα σας;..... Πού;..... (Τόν χτυπούν και οι δυο.....ο Μάτσης ματώνει.)

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μίλα.

ΜΑΤΣΗΣ: Δέν πρόκειται νά σας πώ λέξη.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Εχουμε τόν τρόπο νά σέ πείσουμε.....(σιύβει και του δένει και τά πόδια). Μετά βγαίνει από τό κελλί.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μέ απογοητεύεις.....Ενας ανθρωπος σαν και εσένα πίστευα οτι θά βοηθούσε τόν εαυτόν του.

ΜΑΤΣΗΣ: Καί τήν πατρίδα μου. Ποιός θά βοηθήσει τήν δική μου πατρίδα. Ας μήν κοροϊδεύμαστε Μαιιάουρτ. Ειστε οι κατακτητές και ειμαστε οι σιλάβοι.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Αυτό είναι μιá πραγματικότητα.

ΜΑΤΣΗΣ: Σήμερα.....Γι' αυτόν ακριβώς τόν λόγο πολεμούμε.....για να αλλάξουμε κάποιες πραγματικότητες.....Για να γίνουν οι κατακτητές, παρελθόν, και οι σκλάβοι, ελεύθεροι.....Μπορείς να συνεχίσεις.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Εισαι ξεροκέφαλος.

ΜΑΤΣΗΣ: Είμαι Έλληνας. Κύπριος Έλληνας αγωνιστής της ελευθερίας, και αγωνιστής της Ε.Ο.Κ.Α.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Σέ λυπούμαι.

ΜΑΤΣΗΣ: Κι εγώ τό ίδιο.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: (Θυμωμένα) Μά δέν καταλαβαίνεις τήν διαφορά μεταξύ μας..... Εμείς ειμαστε η δύναμη τό κράτος η εξουσία.

ΜΑΤΣΗΣ: Αυριο θά ειμαστε εμείς ολα αυτά.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Δέν σέ καταλαβαίνω.....Μά δέν μπορείς να δεις τήν διαφορά; Από μας εξαρτάται η ελευθερία σας.

ΜΑΤΣΗΣ: (Χαμογελά) Λάθος.....Λάθος κύριε Μαιριάουρτ....Ηελευθερία δέν εξαρτάται από τούς κατακτητές, αλλά από τήν δύναμη της ψυχής η τήν αδυναμία του σκλαβωμένου.... Ναί παραδέχωμαι..... εξουσιάζετε τό κορμί μας. Τήν ψυχή μας όμως μπορεί να τήν αγγίζετε. Μπορεί να τήν σταματήσετε να οραματίζεται, τήν ΕΛΛΑΔΑ, τήν ΕΝΩΣΗ, τήν ελευθερία. Απαντήστε κύριε Μαιριάουρτ....Εμείς ειμαστε οι ελεύθεροι..... εσείς ειστε οι σκλάβοι. (Μπαίνει ο Περειρα) κρατά μιά σίγλα μέ νερό και μιά κουικιούλα.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Αποφάσισε να μιλήσει;

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Δέν βοηθά καθόλου.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Μήν ανησυχείς.....αυτό θά τόν βοηθήσει.....Λοιπόν Μάτση....Πρίν να ειναι αργά.....Που ειναι τά κρησφύγετα της Ε.Ο.Κ.Α....Που κρύβεται ο Διγενής.

ΜΑΤΣΗΣ: Ματαιοπονείς.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ελα Μαιριάουρτ. (Ο Μαιριάουρτ, βρέχει στό νερό τήν κουικιούλα.)

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Ετοιμος.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ωραία.....Αρχίζωμε.....(Ο Περειρα αρχίζει να χτυπά τόν Μάτση στό στομάχι. Ο Μάτσης ουρλιάζει από πόνο. Αυτήν τήν στιγμή ο Μαιριάουρτ του φορά τήν κουικιούλα. Καί ενώ ο Περειρα χτυπά τόν Μάτση, συνέχεια ο Μαιριάουρτ ρίχνει νερό στό κεφάλι του Μάτση πού πνίγεται, και μάχεται απεγνωσμένα να αναπνεύσει.) Σέ μιά στιγμή του αφαιρούν τήν κουικιούλα και ο Μάτσης αναπνέει σχεδόν πνιγμένος.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Λοιπόν....

ΠΕΡΕΪΡΑ: (Τόν αρπάζει από τά μαλλιά) Αναπνέει αιόμα. Εισαι ζωντανός. Τήν επόμενη φορά μπορεί όμως να μήν προλάβουμε να σου βγάλουμε τήν κουικιούλα....Θά μιλήσεις τώρα;.....

ΜΑΤΣΗΣ: (μιλα δύσκολα) Ουτε τώρα.....Ουτε ποτέ.....

ΠΕΡΕΪΡΑ: Αυτό θά τό δούμε. Θά σέ βασανίζουμε μέρα καί νύχτα ωσου νά μιλήσεις.

ΜΑΤΣΗΣ: (Χαμογελά μέ περιφρόνηση) Εσείς θά βασανίζεστε οχι εγώ. Γιατί ουτε λέξη δέν θά αιούσετε από μένα.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Αυτό θά τό δούμε. (Αρχίζουν νά τόν κτυπούν καί νά συνεχίζουν τό βασανιστήριο του πνιγμού ενώ αρχίζει νά πέφτει τό φώς. Ωσου νά σκοτεινιάσει.... Μετά σταδιακά τό φώς δυναμώνει. Τώρα εχουν φύγει οι ανακριτές. Ο Μάτσης είναι δεμένος στό κάθισμα μέ γερμένο τό κεφάλι. Δίπλα του ο Νουρήμ Μπέης πού τόν κοιτάζει ορθιος. Μιά φωνή αιούγεται. (Όταν βουττήξεις τήν ψυχή στό ονειρο μήν τήν φοβάσαι. Όταν ποτίσεις τό κορμί ιδανικά μήν τό λυπάσαι. Ας το νά πάθει βάσανα τόν θάνατο ν'αγγίξει μέ της ψυχής τό ονειρο η υλη του θά σμίξει. Οσα κι' αν πάθει τό κορμί δέν τό λυγáει ο πόνος. Δέν κλείνουν στές παλάμες μας του ηλιου οι αιτίνες δέν τό λυγá τό σίδερο τ'αδικο καί τό ψέμμα καί δέν λογιέται Δευτεριά χωρίς καιμό καί αιμα.

ΝΟΥΡΗΜ: Ηντα λοής αντέχει εμέναν εν νά πελλάνει. Εγώ πάτσον νά φάει ηταν νά πεί τά ουλλα....Πε Μάτσης επέθανεν πε'. (Ο Μάτσης ανασηιώνει τό κεφάλι.)

ΜΑΤΣΗΣ: Οί Νουρήμ εφέντη. Μέν φοάσαι.

ΝΟΥΡΗΜ: Εισαι καλά γιαού;

ΜΑΤΣΗΣ: Ειμαι καλά....Νουρήμ.

ΝΟΥΡΗΜ: (Πρόθυμα) Ναί Μάτσης.

ΜΑΤΣΗΣ: Μπορώ νά δώ τόν Πέτρον σήμερα;

ΝΟΥΡΗΜ: Λυπάμαι σε πε....εγώ θέλει νά βοηθήσει σε αλλά εν μπορεί νά φέρι φίλον σου. Γιασσάιν . Εν ναύρει πελάν μου.

ΜΑΤΣΗΣ: Καλά ....εν επιμένω. Δέν θέλω νά πάθεις καιό.

ΝΟΥΡΗΜ: Γιατί; εν θέλεις πάθει καιόν εμέναν'.

ΜΑΤΣΗΣ: Εισαι φίλος....

ΝΟΥΡΗΜ: Ευχαριστώ πε Μάτσης. Ευχαριστώ (αιούωνται χτυπήματα στόν τοίχο.) Ηντα ενη τούτον;

ΜΑΤΣΗΣ: Εν ο αδερφός μου....χτυπώ του τόν τοίχο για νά ξέρει οτι ειμαι καλά....(σιγά) Ειμαι καλά Γιανναάη. Ειμαι καλά,,,,,αντέχω....αντέχω. (Ο Νουρήμ σιέφτηνα.... Πλησιάζει τόν τοίχο πού αιούωνται αιόμη τά χτυπήματα.....Ξαφνικά σιύβει καί χτυπά τόν τοίχο....Γυρίζει καί χαμογελά στόν Μάτση.) Ευχαριστώ Νουρήμ. Τί ωρα είναι Νουρήμ;

ΝΟΥΡΗΜ: Πέντε.

ΜΑΤΣΗΣ: Πρωίν.

ΝΟΥΡΗΜ: Δείλις.....Ωπου τζ'αν εισαι εν νά νυχτώσει.

ΜΑΤΣΗΣ: Πόσες μέρες ειμαι εδώ μέσα;

ΝΟΥΡΗΜ: Τέσσερεις....Πόψε πέντε....Πέ Μάτσης.... εν αντέχει αλλον νά θωρείσε ετσι.

ΜΑΤΣΗΣ: Υπομονήν.

Νουρήμ: Τέσσερεις μέρες, μέ νερόν καί φαΐν. Νά δαίρνουν σε μέραν νύχταν. Τζ'εσύ νά μέν συντηχάνει.....Νά μεν φοάται. Εν πονεί πε εσύ.

ΜΑΤΣΗΣ: Πολλά Νουρήμ...Οταν ξεινιάς ομως εναν αγώναν.....εισαι αποφασισμένος.

ΝΟΥΡΗΜ: Τζαί τούτοι αποφασισμένοι νά ήάμουν σε νά συντήσεις.

ΜΑΤΣΗΣ: Αφηστους νά βασανίζονται.

ΝΟΥΡΗΜ: (Εμπλητος) Εμέναν εν νά πελλάνει δαμέσα....Τούτοι βασανίζονται. Εσέναν βασανίζουν πε Μάτσης. (Θόρυβος από πόρτες) εριουνται πάλι....(Τρέχει πρόε τήν εξοδον αλλά επιστρέφει στόν Μάτσην τόν χτυπάστόν ωμον φιλιιά) κράτα καλά πε Μάτσης κράτα καλά. (Παρουσιάζωνται οι αναφιριτές. Κρατούν ενα σιδερένιο στεφάνι καί σύρματα. Ο Νουρήμ τούς ανοίγει, καί μπαίνουν ενώ ο ιδιος μένει απ' εξω.)

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Λοιπόν. Ωφείλω νά ομολογήσω οτι δέν πίστευα οτι θά αντεχες τόσο πολύ. Πί-
στευα οτι θά λύγιζες.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Σήμερα ομως θά λυγίσει μέτζορ. Ξέρεις τί ειναι αυτό Κυριάιο....Η τελευταία λέξη της τεχνολογίας.....θά τό χρησιμοποιήσουμε για πρώτη φορά εδώ στήν Ομορφέτα πάνω σου πειραματινά.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Για νά καταλάβεις αυτό τό στεφάνι θά σου τό φορέσουμε στό κεφάλι (του τό φορά.) Αυτά τά σύρματα θά ενωθούν μέ ηλεκτρισμόν (τά ενώνει) οταν πιέσωμε αυτόν τόν μοχλό θά διωχτευθει ηλεκτρικό ρεύμα στό κορμί σου. Καταλαβαίνεις οτι ειναι πολύ επικίνδουνο βέβαια....Μπορεί καί νά πεθάνεις.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Βέβαια αν, δέν αντέξεις, δυό σφαίρες στήν ράχη καί μιá αναοίωκη οτι προ-
σπάθησες νά δραπετεύσεις ειναι αρκετές για νά μας καλύψουν.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μάτση σιέφτου τό συμφέρον σου....Αν δέν μιλήσεις δέν σου εγγυώμαστε τίποτε.
Ουτε για τήν ζωήν σου.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Θέλεις νά πεθάνεις Κυριάιο Μάτση;

ΜΑΤΣΗΣ: Οποιος θέλει νά πεθάνει, δέν πεθαίνει ποτέ μέτζορ Περειρα κι' αν πεθάνει περνά στήν αθανασία.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Αυτό τί σημαίνει;

ΜΑΤΣΗΣ: Οτι ειμαι ετοιμος νά δοκιμάσω καί τήν τελευταία λέξη της τεχνολογίας σας, που τιμά τήν υπαρξη του ευγενικού σου βασιλείου της Μεγάλης Βρεττανίας. (Ο ΠΕΡΕΪΡΑ πλησιάζει τόν διακόπτη.)

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ωραία. Δοκίμασετον (κατεβάζει τόν διακόπτη. Ο Μάτσης συσπάται καί τρέμει ολό-

κλινος. Τά φώτα χαμηλώνουν σταδιακά, ενώ κραυγή πόνου δονεί τήν ατμόσφαιρα. Τό κεφάλι του Μάτση γέρνει. Ο Μαιιάουρτ του τό ανασηκώνει.)

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Που είναι ο Διγενής;

ΜΑΤΣΗΣ: Συνεχίστε. (Ο Περειρα κατεβάζει τόν διακόπτη τά φώτα χαμηλώνουν....Ο Κυριάιος ουρλιάζει από τόν πόνο) τό κορμί του τρέμει. Ο Περειρα σηκώνει τόν διακόπτη. Ο Μαιιαουρτ πλησιάζει)

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Μίλα Μάτση....Πες μας κάτι.

ΜΑΤΣΗΣ: Ουτε λέξη....Ουτε λέξη. (Ο Περειρα κατεβάζει τόν διακόπτη αιούγεται η κραυγή πόνου. Τά φώτα σβύνουν.....Γίνεται ησυχία.) Αιούγεται η φωνή. Υπέστημεν δοκιμασίαν αλλά ο θεός μας βοήθησε. Εξήσησαν τρομεράν πίεσην σέ μάς παντός ειδους. Πάντως πήραν μάθημα Ελληνικής ψυχής καί τό ομολόγησαν. Αναφορά Κυριάιου Μάτση στόν Αρχηγό Διγενή για τά βασανιστήρια του. (Τά φώτα ανάβουν σιγά-σιγά. Ο Μάτσης είναι τώρα πεσμένος στό κρεβάτι του χάλια. Σπασμοί διατρέχουν τό κορμί του, ενώ τό στόμα του μισάνοικτο δέν μπορεί νά κλείσει. Στόν τοίχο αιούγεται τά χτυπήματα. Ο Μάτσης δέν μπορεί όμως νά κινηθεί για νά τά ανταποδώσει) ψιθυρίζει.

ΜΑΤΣΗΣ: Είμαι καλά αδερφέ μου Γιαννάκη. Είμαι καλά. (Προσπαθεί νά σηκωθεί αλλά ξαναπέφτει. Η πόρτα τώρα ανοίγει πλησιάζει ο Νουρήμ βιαστικός.)

ΝΟΥΡΗΜ: Ενα λεπτόν μόνον..... (Τρέχει στήν πόρταν καί κάνει νόημα σέ κάποιον. Στό κελλί μπαίνει ο Πέτρος που βιαστικά πλησιάζει τόν Μάτση καί τόν ανασηκώνει.)

ΠΕΤΡΟΣ: Κυριάιο τί σου ειαμαν;

ΜΑΤΣΗΣ: Ηλειτροσόκι...Μού φόρεσαν στεφάνι.

ΠΕΤΡΟΣ: Εισαι καλά;

ΜΑΤΣΗΣ: Ναί είμαι εντάξει. Μήν ανησυχείς. Δέν πρόκειται νά λυγίσω. Μήν κοιτάζεις τήν κατάσταση πού είμαι. Ο ανθρώπινος οργανισμός αντέχει πολλά. Εσείς εισται καλά; Ο αδερφός μου; Οι άλλοι;

ΠΕΤΡΟΣ: Καλά.....

ΜΑΤΣΗΣ: Εχεις ενα τσιγάρο;

ΠΕΤΡΟΣ: Νομίζω (ψάχνεται καί βρίσκει ενα τσιγάρο στήν τσέπη του. Πηγαίνει στήν πόρτα μιλά σιγά.) Νουρήμ Μπέη.

ΝΟΥΡΗΜ: (Ο Νουρήμ του τό ανάβει) Ατε πε.....τελειώνετε.

ΠΕΤΡΟΣ: Εντάξει. (Επιστρέφει) Ελα Κυριάιο. (Ο Κυριάιος απλώνει τό χέρι του νά πάρει τό τσιγάρο καί δέν τό συγγρατεί.) Ο Πέτρος του τό βάλει στό στόμα. Ουτε μέ τό στόμα σου δέν μπορείς νά τό κρατήσεις. Ελα..... (Τόν βοηθά νά κλείσει τό στόμα καί ο Κυριάιος ρουφά τόν καπνό.) Τούς ατιμους, ειάμαν σε αχρηστον.

ΜΑΤΣΗΣ: Μήν τό σιέφτεσαι.

ΠΕΤΡΟΣ: Μιάν στιγμήν νομίζω οτι κρατώ (ψάχνεται) Α: ελα εχω μιάν σιοκολάταν.....
Ενα λεπτόν. (Κόβει νομματαία και του τά βάζει στό στόμα.) Ξέρω τό πώς σου
αρέσουν τά γλυκά....Η σιοκολάτα θά σέ δυναμώσει.

ΜΑΤΣΗΣ: Ρέ ψηλέ....αρνήθηκες οτι εισαι της Ε.Ο.Κ.Α.;

ΠΕΤΡΟΣ: Τί εθελες νά κάνω;

ΜΑΤΣΗΣ: Κοίταξε.....εμείς ειμαστε της Ε.Ο.Κ.Α. τό λέμε και τό φωνάζουμε..... Δέν
τούς φοβώμαστε και πρέπει νά τό ξέρουν.

ΠΕΤΡΟΣ: Σε .....Σιωπή. Μπορεί νά μας αιούουν νά εχουν μιρόφωνα.....

ΜΑΤΣΗΣ: Ας τους νά αιούουν.....Νά τό ξέρουν οτι εμείς ποτέ δέν θά λυγίσουμε.....Οτι
θά τούς πολεμούμε μεχρις οτου και ο τελευταίος Άγγλος κατακτητής ξεκουμπιστεί
από τήν Κύπρο.....(Μπαίνει βιαστικά ο Νουρήμ μέσι.

ΝΟΥΡΗΜ: Ατε.....Ατε..... Τελειώνετε...Γλήορα....

ΠΕΤΡΟΣ: Γειά σου Κυριάκι.

ΜΑΤΣΗΣ: Χαιρετίσματα σέ ολους ψηλέ (σηκώνεται) και μήν τους φοβάστε.....Πέστε τους οτι
ειμαστε της Ε.Ο.Κ.Α....Μήν τό αρνηέσαι. (Ο Πέτρος φεύγει, ενώ μπαίνει ο Νουρήμ
βιαστικός κρατά μιά σιούπα και ρούχα.)

ΝΟΥΡΗΜ: Ελα..... Τούτον ρούχα νά αλλάξεις. (Αρχίζει νά σιουπίζει βιαστικά τό κελλί
και νά στρώνει τό κρεβάτι.)

ΜΑΤΣΗΣ: Γιατί ολα αυτά:.....

ΝΟΥΡΗΜ: Ατε φόρησε ρουχα. Τέλιωνε.

ΜΑΤΣΗΣ: Τί συμβαίνει Νουρήμ;

ΝΟΥΡΗΜ: Στρατηγός εν νάρτει στρατηγός. (Συνεχίζει νά σιουπίζει, ενώ ο Μάτσης φορά τό
νέο πουκάμισο του.)

Σ Κ Η Ν Η 2

(Αν ο χώρος του θεάτρου τό επιτρέπει θά υπάρχει και δεύτερον σιηνιόν ετοιμον
πού θά δείχνει ενα γραφείον στά αναριτήρια. Μία βιβλιοθήκη, μία φωτογραφία της βασίλισ-
σας Ελισάβετ, μία Άγγλική σημαία θά συμπληρώνουν τό σιηνιό.Ο Περειρα και ο Μαιιάουρτ...

Ορθιοι μπροστά στόν Στρατάρχη αν οχι, η σιηνή θά γίνει στό κελλί. Χάρτινγι πού
μελετά ενα εγγραφο.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Εχω μελετήσει μέ μεγάλη προσοχή τήν αναφορά σας. Πιστεύετε οτι ο Μάτσης θά
μπορούσε νά βοηθήσει στήν εκπλήρωση του στόχου μας, και τήν διάλυση της Ε.Ο.Κ.Α.;

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Αναμφίβολα ναί εξοχώτατε...ομως δέν ειναι ευκολος ανθρωπος.

ΠΕΡΕΙΡΑ: Πέντε μέρες και νύιτες τόν αναριίνουμε εξοχώτατε χωρίς νά βγάλει λέξη από τό
στόμα του.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Αυτό τό διάβασα....είναι αλήθεια οτι παραδέχθηκε τήν στενήν σχέση μέ τόν αρχηγό των τρομοκρατών τόν στρατηγό Γρίβα;

ΠΕΡΕΪΡΑ: Μέ πολλή θάρρος εξοχώτατε.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Χωρίς νά φοβηθεί.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Πρέπει νά είναι πολύ αξιόλογος ανθρωπος λοιπόν αυτός ο Κυριάκος ο Μάτσης....
Ομως κύριοι πρέπει νά ξέρετε οτι κάθε ανθρωπος όσο ιδεολόγος κι αν είναι, έχει τό αντίτιμον του. Αυτή η επιταγή πιστεύω οτι θά τόν πείσει. (Τήν δίνει στόν Περείρα, πού επιληπτος διαβάζει.)

ΠΕΡΕΪΡΑ: Πενταόσιες χιλιάδες λίρες στρατάρχα μου.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Μάλιστα. Πενταόσιες χιλιάδες λίρες..... Νομίζετε οτι υπάρχει κανένας πού θά απορρίψει αυτό τό μυθικό ποσό, όσο ιδεολόγος κι αν είναι;

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Πολύ αμφιβάλλω εξοχώτατε.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Πηγαίνετε νά μου τόν φέρετε. Εγώ έχω τόν τρόπο νά τόν πείσω.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Γεσ σερ. (Φεύγουν από τό γραφείο. Τούς βλέπουμε νά μπαίνουν στό κελλί του Μάτση.)

ΠΕΡΕΪΡΑ: Ελα Μάτση.....Πάμε. (Φεύγουν από τό κελλί και τούς βλέπουμε νά μπαίνουν στό γραφείο πού κάθεται ο Χάρτινγκ. Στέκονται πίσω από τόν Χάρτινγκ. Ο Μάτσης ορθιος μπροστά του.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Καθήστε:

ΜΑΤΣΗΣ: Ευχαριστώ. Καί ορθιος όμως νοιώθω ανετα. Εξάλλου συνήθισα.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Σας παραιαλώ (κάθεται ο Μάτσης απέναντι του.) Λοιπόν Κυριάκο Μάτση έχω αιούσει πολλά για σας.

ΜΑΤΣΗΣ: Κι εγώ για σας Στρατάρχα σερ Τζών Χάρτινγκ.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Θά πείτε κάτι;

ΜΑΤΣΗΣ: Ναί αυτό πού στερήθηκα για πέντε μέρες.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Οτι θέλεις.

ΜΑΤΣΗΣ: Ενα ποτήρι νερό.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Εδώ σ'αυτήν τήν αναφορά βλέπω οτι παραδέχθηκες ωρισμένα πράγματα. Οτι εισαι της Ε.Ο.Κ.Α., οτι έχεις διασυνδέσεις μέ τόν αρχηγό των τρομοκρατών.....

ΜΑΤΣΗΣ: Στρατάρχα, οποιος δέν σέβεται τους αντιπάλους του, δέν σέβεται ουτε τόν εαυτόν του.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Οταν ένας προκαλεί αναταραχή χωρίς νά έχει δίκαιο δέν δικαιούται σεβασμό.

ΜΑΤΣΗΣ: Οσοι αγωνίζονται για τήν ελευθερία τους εξοχώτατε δικαιούνται και τόν σεβασμό και τήν εκτίμηση μας.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Διαφωνώ Μάτση. Εσείς βιαστήκατε. Αυτός ο αγώνας είναι λανθασμένος. Εμείς θα σας αποδίδαμε την ελευθερία σας.

ΜΑΤΣΗΣ: Κι' άλλες υποσχέσεις θά μας εδίνατε στρατάρχα. Δέν είναι πολλά χρόνια πού οι Έλληνες της Κύπρου πολέμησαν παρά τό πλευρόν σας για νά υπερασπίσουν τά δίκαια καί την ελευθερίαν των λαών. Καί τότε μας υποσχεθήκατε ελευθερίαν, αλλά βλέπετε οι θυσίες μας θυσιάστηκαν στόν βωμό του Αγίου συμφέροντος της κραταιάς αυτοκρατορίας σας καί ο ηρωϊσμός των Κυπρίων πληρώνεται μέ τόν καλπικό νόμισμα των ωραίων λέγων.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Ήταν λάθος Κυριάιο Μάτση ο ενοπλος αγώνας. Θά μπορούσατε νά τό συζητήσετε μαζί μας.

ΜΑΤΣΗΣ: Τά λόγια δέν κάνουν την σιλαβιά ποιά ευχάριστη.....καί εφ' οσον μας την αρνηθήκατε, πολεμούμε καί θά πολεμούμε Σερ Τζών Χάρτινγκι ωπου υπάρχει εστω καί ένας Έλληνας Κύπριος σ' αυτήν την γή. Την Ε.Ο.Κ.Α. σας διαβεβαιώ δέν μπορείτε νά την νικήσετε.....καί απορώ πώς εσείς ένας στρατάρχης μπλέξατε σ' αυτήν την υπόθεση, για νά ρεζιλευτείται.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Τί εννοείς..... Μάτση.

ΜΑΤΣΗΣ: Αυτό πού εννοώ εξοχώτατε είναι οτι μέ τούς αγωνιστές, της Ε.Ο.Κ.Α. δέν εχετε καμιά πιθανότητα.....Η καριέρα σας θά τελειώσει αδοξα εδώ στην Κύπρο.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Εμπιστώ τό θάρρος καί την πίστη σου στόν αγώνα σας, αλλά λυπούμαι νά σας πώ οτι εσείς θά απογοητευτείτε. Είμαστε πολλοί καί είστε μετρημένοι.

ΜΑΤΣΗΣ: Είστε η αδικία καί είμαστε τό δίκαιο εσείς θά χάσετε στρατάρχα.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Είναι θέμα γνώμης. Λοιπόν παραδέχεσαι οτι έχεις επαφές μέ τόν αρχηγό της Ε.Ο.Κ.Α;

ΜΑΤΣΗΣ: Ποτέ δέν τό αρνήθηκα.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Αυτό σέ τιμά.....Σάν γεωπόνος πού είσαι πιστεύω οτι αγαπάς την γή.

ΜΑΤΣΗΣ: Γι' αυτήν την γή αγωνίζομαι.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Τί θά ελεγεσ αν σου επρόσφερα γην, χιλιάδες στρέμματα, στην Αυστραλία για παράδειγμα, η αν θέλεις στην Νέα Ζηλανδία για νά δημιουργήσεις φάρμες;

ΜΑΤΣΗΣ: Θά περίμενα νά αιούσω τό αντάλλαγμα.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Καί τί θά ελεγεσ αιόμα, αν μαζί μέ αυτήν την τεράστια εκταση γης, σου εδιναν καί αυτό τό ποσό για νά ξεκινήσεις μιá νέα ζωή. Ορίστε η επιταγή. (Την δίνει στόν Μάτση πού την κοιτάζει αμίλητος) καί εδώ είναι γραμμένο τά ονόματα δύο γνωστών διηγητόρων της Λευκωσίας πού μπορούν νά πιστοποιήσουν την εγκυρότητα της επιταγής.

ΜΑΤΣΗΣ: Καί τί πρέπει νά κάνω για νά πάρω αυτές τές πεντακόσιες χιλιάδες λίρες καί την τεράστια εκταση της γής;

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Νά μου πεις μόνο αυτό. Πού είναι τό κρησφύγετο του Αρχηγού της Ε.Ο.Κ.Α. Διγενή; (Ο Μάτσης σηκώνεται ορθιος.)

ΜΑΤΣΗΣ: Φαίνεται ότι δεν ξέρετε ποιός είμαι στρατάρχα. (Τού πετά τήν επιταγή κατάμουτρα καί χτυπά θυμωμένος τό χέρι του στό γραφείο.) Ου περί χρημάτων τόν αγώνα ποιούμεθα, αλλά περί αρετής. (Φεύγει περήφανα ενώ οι Βρεττανοί τά εχουν χαμένα.) Σέ λίγο βλέπωμε τόν Μάτση νά μπαίνει στό κελλί του. Ο Χάρτινγκι σημώνεται αμίλητος.

ΜΑΚΚΑΟΥΡΤ: Θά μετανιώσει πολύ πικρά υτό πού εκανε σερ.

ΠΕΡΕΪΡΑ: Αυτό θά του στοιχίση πολύ αφριβά εξοχώτατε.

ΧΑΡΤΙΝΓΚ: Σιωπή.....αυτός ο ανθρωπος είναι πολύ μεγάλος για νά τόν αγγίσετε..... καί απαιτώ από αυτήν τήν στιγμήν νά σταματήσουν, η κακοποίηση καί τά βασανιστήρια..... Ο Κυριάιος Μάτσης είναι αντίπαλος αλλά είναι ένας ηρωας, καί η συμπεριφορά μας θά είναι ανάλογη πρός έναν ηρωα. (Ο Μάτσης πηγαινοέρχεται σιεφτικός ενώ αιούεται μιά φωνή.) Αν ο καλός θεός μας επιφυλάσσει τήν τύχη νά δώσωμεν τήν ζωήν μας για τήν πατρίδα τότε η χαρά σου πρέπει νά είναι απέραντη. Δεν ξέρω αν ένας ανθρωπος μπορεί νά ονειρευτεί καλύτερη τύχη. Καί δεν μπορώ νά σιεφτώ γονείς πού νά είναι πιο περήφανοι παρά για τά παιδιά τους πού επεσαν για τήν πατρίδα.

Επιστολή Κυριάιου Μάτση πρός τούς γονείς του. (Ευθύς αμέσως αιούεται τό τραγούδι του Μάτση ενώ κλείνει η αυλαία.)

Τ Ε Λ Ο Σ

Χρηστάκης Κωνσταντίνος

3:00 Κυρία Μιχελίδη

Βενιζέλος - _____

QB670

Δουλειά

Χαμς - 1012

Τραπέζι

Δουράκι

01 Απρ - 1012

16
8
19
<hr/>
~~40~~

56

15

41

56	× 2	=	112
<hr/>			<hr/>
3			3

34

Κελύφια

~~Κελύφια~~
~~Κελύφια~~

==

ΒΙΒΛΙΟΓΗΚΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ